

ผลงาน

เรื่องที่ 1

ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน
โรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์
(Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and
Prevention Measures of African Horse Sickness of the Animal
Quarantine Officers)

โดย

นางดวงเก้า แสนบุบพา
ตำแหน่ง นายสัตวแพทย์ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ 4856
ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร กลุ่มควบคุม เคลื่อนย้ายและกักกัน
สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์

เพื่อขอประเมินแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ 4856 ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร กลุ่มควบคุม เคลื่อนย้ายและกักกัน
สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์

สัดส่วนผลงานร้อยละ 80
ผู้ร่วมดำเนินการ จำนวน 1 ราย คือ¹
นางสาวชวัญใจ แก้วคำภา ตำแหน่ง นายสัตวแพทย์ชำนาญการ สัดส่วนผลงานร้อยละ 20

ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า(African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

ดวงแก้ว แสนบุบพา^{1*} ขวัญใจ แก้วคำภา²

บทคัดย่อ

โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African horse sickness) เป็นโรคอุบัติใหม่ในประเทศไทย ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสูงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงม้า และผู้ประกอบการเลี้ยงม้าในประเทศไทย ทำให้ม้าที่ติดเชื้อมีอัตราการตายที่สูง การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวัดในเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานณ ด่านกักกันสัตว์ทั่วประเทศจำนวน 513 คน เก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม 2567 ผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับมาก (Median(IQR)=8(0)) ร้อยละ 98.05 มีทัศนคติเชิงบวก (Median(IQR)=4.9(1)) ร้อยละ 94.15 และมีการปฏิบัติระดับมาก (Median (IQR)=4(1)) ร้อยละ 72.51 ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติพบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติ ($p-value < 0.001$) และมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r=0.690$) สรุปผลการศึกษา เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์มีความรู้ระดับมาก มีทัศนคติเชิงบวก และมีการปฏิบัติระดับมากต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า นอกจากนี้ทัศนคติยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า

คำสำคัญ: ความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติ การเฝ้าระวัง การควบคุม การป้องกัน โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า

¹ ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร 49000

² ด่านกักกันสัตว์นครพนม อ.เมือง จ.นครพนม 48000

*ผู้เขียนรับผิดชอบ e-mail: drlek_mootoon@hotmail.com

Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and Prevention Measures of African Horse Sickness

of the Animal Quarantine Officers

Doungkaew Sanbubpa^{1*} Kwanjai Kaewkampa²

Abstract

African horse sickness (AHS) is an emerging disease in Thailand that poses significant threats to horse farmers and equine businesses, leading to high mortality rates among infected horses. This study aimed to study the knowledge, attitude and practice and to find the correlation between knowledge, attitude and practice on surveillance, control and prevention of African horse sickness among animal quarantine officers. A total of 513 officers from various quarantine stations in Thailand participated in the study, with data collected through structured questionnaires in August 2024. The results found that most officers had a high level of knowledge (Median (IQR)=8(0)), 98.05%, a positive attitude (Median (IQR)=4.9(1)), 94.15%, and a high level of practice (Median (IQR)=4(1), 72.51%. Furthermore, analysis revealed a positive correlation between attitude and practice (p -value < 0.001), with a moderate correlation ($r=0.690$). In conclusion, animal quarantine officers showed high knowledge, positive attitude, and effective practice regarding AHS management. Notably, positive attitude was significantly associated with better practice in the implementation of surveillance, control, and prevention measures for AHS.

Keywords: Knowledge, Attitude, Practice, Disease surveillance, Disease control, Disease prevention, African Horse Sickness

¹Mukdahan Animal Quarantine Station, Mueang District, Mukdahan, 49000

²Nakhonphanom Animal Quarantine Station, Mueang District , Nakhonphanom, 48000

*Corresponding author e-mail: drlek_mootoon@hotmail.com

คำนำ

โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เป็นโรคอุบัติใหม่ในประเทศไทย ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสูงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงม้า และผู้ประกอบการเลี้ยงม้าในประเทศ ทำให้ม้าที่ติดเชื้อมีอัตราการตายที่สูง นอกจากนี้การระบาดของโรคยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของมาตรการควบคุมและป้องกันโรคระบาดในระดับนานาชาติ รวมทั้งมาตรการการจัดการต่อโรคระบาดในม้าที่จะส่งผลต่อวงการม้าในอนาคต ทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้จากความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และความร่วมมือจากเจ้าของหรือผู้เลี้ยงรวมถึงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่และบุคลากรของกรมปศุสัตว์ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ถือเป็นบุคลากรสำคัญที่มีส่วนทำให้มาตรการควบคุม และป้องกันการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าในประเทศไทยประสบผลสำเร็จ และได้รับการรับรองสถานภาพปลอดโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามการเฝ้าระวัง การควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ยังคงต้องดำเนินการต่อไปอย่างสม่ำเสมอและเข้มงวด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เพื่อประเมินถึงสถานะความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติที่มีอยู่ของเจ้าหน้าที่ ด่านกักกันสัตว์ ในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า และนำข้อมูลจากการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผน และปรับแนวโน้มโดยการปฏิบัติงานในมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

คณะผู้จัดทำ
พฤษจิกายน 2567

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
คำนำ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(จ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของผลงาน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของผลงาน	4
1.3 ระยะเวลาการดำเนินการ	4
1.4 ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	4
บทที่ 2 ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	5
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3 วิธีการและผลการดำเนินงาน	9
3.1 วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินการ	9
3.2 ผลการดำเนินการ/วิเคราะห์ผล	17
3.3 การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ	40
3.4 ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ	41
3.5 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ	41
บทที่ 4 ข้อเสนอแนะ	42
กิตติกรรมประกาศ	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก ก	50
ภาคผนวก ข	63
การเผยแพร่	69

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความรู้ระดับต่างๆ	14
ตารางที่ 2 การให้คะแนนความคิดเห็นและทัศนคติระดับต่างๆ	14
ตารางที่ 3 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับทัศนคติ	15
ตารางที่ 4 หลักเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติ	15
ตารางที่ 5 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติ	16
ตารางที่ 6 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามด่านกักกันสัตว์ (513 คน)	18
ตารางที่ 7 ข้อมูลพื้นฐาน ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ (จำนวน 513 คน)	21
ตารางที่ 8 สัดส่วนระดับคะแนนความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	24
ตารางที่ 9 สัดส่วนการตอบแบบสอบถามส่วนความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	24
ตารางที่ 10 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	27
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	28
ตารางที่ 12 ระดับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	30
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า (จำนวน 513 คน)	30
ตารางที่ 14 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ ต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์	33
ตารางที่ 15 ความสมพนธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาระการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอดพริกาในม้าของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของผลงาน

โรคการ์โคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) จัดเป็นโรคติดเชื้ออุบัติใหม่สำหรับสัตว์ในประเทศไทย เกิดจากเชื้อไวรัส African horse sickness virus (AHSV) เป็นเชื้อไวรัสที่ทนความร้อน เป็นโรคติดต่อร้ายแรงในสัตว์ตระกูลม้า ล่า ล่อ และม้าลาย โรคนี้ไม่สามารถติดเชื้อผ่านทางการสัมผัสใกล้ชิดโดยตรงระหว่างม้า แต่ติดต่อโดยแมลงที่เป็นพาหะ ซึ่งแมลงที่เป็นพาหะสำคัญได้แก่ แมลงคุดเลือด เช่น ตัวรีน เป็นพาหะของโรคที่ไปกัดและดูดเลือดม้าป่วยและมีเชื้ออยู่ในตัว เมื่อไปกัดม้าที่ปกติจะทำให้ม้าที่ปูกติดได้รับเชื้อและเริ่มป่วยได้อย่างรวดเร็ว นอกจากตัวรีนแล้วน่าจะมีพาหะที่เป็นแมลงคุดเลือดอื่นๆ ด้วย เช่น ยุง แมลงวันคุดเลือด เหลือบ เห็บ และ หมัด เป็นต้น อาการป่วยจะมี 4 รูปแบบคือ รูปแบบไม่รุนแรง รูปแบบกึ่งเฉียบพลัน รูปแบบเฉียบพลัน และรูปแบบเฉียบพลันรุนแรง (จตุพร และจิตราบรรจง, 2563) ความรุนแรงของการก่อโรคนั้นจะแตกต่างกันในแต่ละชนิดสัตว์ ซึ่งพบว่าม้าเป็นสัตว์ที่มีความไวต่อการเกิดโรคและอัตราการตายสูงที่สุด ซึ่งสูงมากถึง 70-95% อัตราการตายของล่อและลาลดลงมาที่ 50-80% และ 10% ตามลำดับ ส่วนม้าลายพบว่ามีความทนต่อโรคสูงเมื่อติดเชื้อมักจะไม่แสดงอาการของโรค เมื่อม้าได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายจากแมลงคุดเลือด จะตรวจพบร่องรอยของเชื้อในกระแสเลือด ภายในอวัยวะภายใน เช่น ม้าม ปอด และต่อมน้ำเหลือง นอกจากนี้อาจสามารถตรวจเจือเชื้อได้ในน้ำเชื้อ (semen) และปัสสาวะ แต่ยังไม่มีรายงานการแพร่ของโรคผ่านทางน้ำเชื้อหรือปัสสาวะ ในม้าสามารถตรวจพบไวรัสในกระแสเลือด (Viremia) ในช่วง 4-8 วัน หลังการติดเชื้อและอยู่ในกระแสเลือดยาวนานสุดถึง 21 วัน ในขณะที่ม้าลายไวรัสจะอยู่ในกระแสเลือดได้ยาวนานถึง 40 วัน กรณีสัตว์ที่รอดชีวิตจากการติดเชื้อ จะสามารถเป็นตัวภักโรค (reservoir) ได้ต่อไป จนกระทั่งไม่พบเชื้อไวรัสในกระแสเลือดและไม่สามารถแพร่เชื้อได้อีก (ปาริชาติ และคณะ, 2563) จากเหตุการณ์ม้าล้มตายหลายตัวพร้อมกันในจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2563 และพบม้าตายในลักษณะเดียวกันที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี และชลบุรี ได้ทำการสอบสวนโรคทราบว่า ม้าที่ตายนั้นเกิดจากการระบาดของโรคการ์โคแอฟริกาในม้า ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่พบการระบาดของโรคนี้ในประเทศไทย ถือว่าเป็นโรคอุบัติใหม่ในประเทศไทยที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสูงกับผู้ที่ทำธุรกิจการเลี้ยงม้าในประเทศไทย ทำให้ม้าที่ติดเชื้อมีอัตราการตายที่สูงมากถึงร้อยละ 95 เนื่องจากม้าเลี้ยงไม่เคยมีภูมิคุ้มกันต้านทานต่อเชื้อโรคนี้มาก่อน (ฐานะ, 2563) เหตุการณ์นี้ได้สร้างความเสียหายอย่างประเมินค่าไม่ได้ ทั้งด้านคุณภาพชีวิตของม้า สภาพจิตใจของเจ้าของและผู้เลี้ยงม้า และสภาพเศรษฐกิจมวลรวมของวงการ ม้าแข่ง และม้ากีฬาภายในประเทศ นอกจากนี้การระบาดของโรคยังส่งผลต่อความเชื่อมั่นของมาตรการควบคุม และป้องกันโรคระบาดในระดับนานาชาติ รวมทั้งมาตรการการจัดการต่อโรคระบาดในม้าที่จะส่งผลกระทบต่อวงการม้า ในอนาคตทั้งในระดับประเทศไทยและต่างประเทศ (ปาริชาติ และคณะ, 2563) ปัจจุบันโรคการ์โคแอฟริกาในม้า

ถือเป็นโรคที่อยู่ในรายชื่อเฝ้าระวังขององค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office international des epizooties; OIE) โรคนี้เป็นโรคที่ยังไม่เคยมีรายงานการตรวจพบในประเทศไทยมาก่อน และยังไม่มีวิธีการรักษาที่ได้ผลแน่นอน แต่สามารถป้องกันการแพร่กระจายของโรคได้ โดยต้องทำลายสัตว์ป่วยและซากสัตว์ป่วยด้วยวิธีที่เหมาะสม รวมทั้งควบคุมแมลงพาหะ (กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์, 2563)

กรมปศุสัตว์ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ร่วมมือกันกำหนดแนวทาง และมาตรการควบคุม ป้องกันโรคภาพโรคแอฟริกาในม้า โดยกำหนดมาตรการสำหรับหน่วยงานกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การควบคุมการเคลื่อนย้าย การประกาศเขตเฝ้าระวังโรคระบาดชนิดภาพโรคแอฟริกาในม้า ชนิดสัตว์ม้า ลา ล่อ อูฐ การเก็บตัวอย่างเลือดส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ และมาตรการสำหรับเจ้าของผู้ประกอบการ ดำเนินการจัดระบบควบคุมแมลงพาหะในสถานที่เลี้ยง ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงพาหะ ด้วยการฉีดพ่นด้วยยาฆ่าแมลงที่ปลอดภัยต่อม้าลาย (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2565) ทั้งนี้ ด้วยการวางแผนและการลงมือปฏิบัติอย่างทันท่วงทีของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงาน และความร่วมมือจากเจ้าของหรือผู้เลี้ยงรวมถึงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้สถานการณ์ของโรคดีขึ้น หลังจากที่ประเทศไทยไม่มีรายงานพบสัตว์ป่วยติดเชื้อภาพโรคแอฟริกาในม้า กรมปศุสัตว์จึงได้เร่งรัดการดำเนินการขอคืนสถานภาพปลอดโรค จากองค์การสุขภาพสัตว์โลก โดยยืนหลักฐานแสดงการไม่พบสัตว์ป่วยติดเชื้อภาพโรคแอฟริกาในม้า ในประเทศไทยเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี และไม่มีการใช้วัคซีนในระยะเวลา 1 ปี รวมถึงการนำเข้าสัตว์ตระกูลม้า (Equids) เป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การสุขภาพสัตว์โลก ซึ่งหน่วยงานกรมปศุสัตว์ กรมการสัตว์ท่าระบก องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬาม้าในประเทศไทย และทุกหน่วยงานภาคีภายใต้บันทึกความร่วมมือ (MOU) การกำจัดโรคภาพโรคแอฟริกาในม้าของประเทศไทย ได้ยืนเรื่องเพื่อขอคืนสถานภาพปลอดโรคอย่างเป็นทางการต่อองค์การสุขภาพสัตว์โลก (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2566) และคณะกรรมการอธิการสุขภาพสัตว์บกขององค์การสุขภาพสัตว์โลก (Scientific Commission for Animal Disease) ได้พิจารณาคืนสถานภาพปลอดโรคภาพโรคแอฟริกาในม้าให้กับประเทศไทยเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2566 ซึ่งได้ดำเนินการเผยแพร่บนเว็บไซต์ขององค์การสุขภาพสัตว์โลกแล้ว (สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์, 2566) การรับรองสถานภาพปลอดโรคภาพโรคแอฟริกาในม้าในประเทศไทยส่งผลให้สามารถเคลื่อนย้ายม้าระหว่างประเทศได้ตามปกติ และส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกม้า กิจกรรมการแข่งขันม้าในระดับประเทศและระดับนานาชาติอันจะส่งผลดีต่อการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงม้า ผู้ประกอบการด้านกีฬาและการท่องเที่ยวต่อไป

จะเห็นได้ว่ากรมปศุสัตว์ให้ความสำคัญในมาตรการการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคภาพโรคแอฟริกาในม้าอย่างเข้มงวด ทั้งการเฝ้าระวังโรค การเก็บตัวอย่างเลือดส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ และมาตรการสำหรับเจ้าของผู้ประกอบการ การจัดระบบควบคุมแมลงพาหะในสถานที่เลี้ยง และการควบคุมเคลื่อนย้าย สัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และ ม้าลาย ทั้งภายในประเทศไทย การเข้า ออก ผ่าน ไปยังกลุ่มจังหวัดที่เป็นพื้นที่ปลอดโรค และระหว่างประเทศ จากมาตรการของประเทศไทยในการกำจัดโรคภาพโรคแอฟริกาในม้า

ทำให้ประเทศไทยได้การรับรองสถานภาพปลอดโรคแอฟริกาในม้า อย่างไรก็ตามการเฝ้าระวัง การควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้ายังคงต้องดำเนินการต่อไปอย่างสม่ำเสมอและเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดการระบาดของโรคอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ ซึ่งเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ถือเป็นบุคลากรที่สำคัญ เป็นผู้ปฏิบัติส่วนหนึ่ง ที่ทำให้มาตรการควบคุม และป้องกันการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าในประเทศไทยประสบผลสำเร็จ โดยมีหน้าที่หลักในการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์และชากระดับภายนอกในประเทศ และระหว่างประเทศ การทำลาย เชื้อรोค ติดตามและเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์ การบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2558 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ และยกระดับมาตรฐานให้เป็นสากล ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคเป็นไปอย่างถูกต้อง จะส่งผลให้การเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารการควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า โดยใช้แนวคิดของบลูม (Bloom, 1964) มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการ ประกอบด้วย 1) ความรู้ (knowledge) เป็นกระบวนการทางสมองที่มีขั้นตอนในการพัฒนาทางด้านสติปัญญา เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อใช้มาประกอบในการตัดสินใจ 2) ทัศนคติ (attitude) เป็นกระบวนการทางด้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ ท่าทีความชอบ ค่านิยม การให้คุณค่า การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ดี รวมไปถึงความเชื่อช่วยบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำ และ 3) การปฏิบัติ (skills or doing) เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ต้องอาศัยความรู้และทัศนคติ ทำให้เกิดการปฏิบัติเป็นขั้นสุดท้าย ต้องใช้ระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน ความรู้จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การปฏิบัติ และเมื่อมีทัศนคติที่ดีจะทำให้เกิดความทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความรู้และเกิดทัศนคติที่ดีทำให้เกิดการปฏิบัติที่ดี ซึ่งตามแนวความคิดของบลูม (Bloom, 1964) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ว่าทัศนคติ เป็นตัวเร่งให้เกิดการปฏิบัติ และความรู้จะไม่ถูกนำมาใช้หรือลงมือกระทำการก่อนกว่าเกิดทัศนคติที่มากพอต่อการปฏิบัตินั้นๆ การนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ (KAP) สามารถนำมาใช้กับการประเมินพฤติกรรมได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งการศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารการควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า จะช่วยให้ประเมินถึงสถานะความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติในการควบคุมและป้องกันโรคที่มีอยู่ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ สามารถนำมาร่วมแผน ประเมิน ปรับกลยุทธ์ต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้การควบคุมโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้ามีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

โดยคำนิยามของ “ เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ” ในการศึกษานี้ ให้หมายถึงเจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ นายสัตวแพทย์ สัตวแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว

พนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์ จ้างเหมาบริการงานตรวจสอบคุณลักษณะค้าปศุสัตว์ จ้างเหมาบริการช่วยงานด้านสัตวแพทย์รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงาน ณ ด่านกักกันสัตว์ทั้ง 59 ด่านทั่วประเทศ

ในการศึกษานี้ ทำการศึกษาในเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ทั่วประเทศจำนวน 59 ด่าน ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 (กรมปศุสัตว์, 2558) และ ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 (กรมปศุสัตว์, 2562) เพื่อประเมินความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ รวมถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าว เพื่อใช้ผลการศึกษาเป็นข้อมูลอ้างอิงในการวางแผนปรับกลยุทธ์ ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ ด่านกักกันสัตว์ให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของกรมปศุสัตว์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของผลงาน

1. เพื่อศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

1.3 ระยะเวลาการดำเนินการ

มกราคม 2566 - สิงหาคม 2567

1.4 ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

นางสาวขวัญใจ แก้วคำภา ตำแหน่ง นายสัตวแพทย์ชำนาญการ สังกัด ด่านกักกันสัตว์นครพนม
สัดส่วนของผลงานร้อยละ 20

บทที่ 2

ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผลงานเรื่อง “ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์” (Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and Prevention Measures of African Horse Sickness of the Animal Quarantine Officers) ผู้ขอรับการประเมินได้ใช้ความรู้ทางวิชาการ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือที่นำมาอ้างอิง

1) การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมากการควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ครั้งนี้ ใช้แนวความคิดของบลูม (Bloom, 1964) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการ ประกอบด้วย ความรู้ (knowledge) ทัศนคติ (attitude) และการปฏิบัติ (skills or doing)

2) วางแผนการปฏิบัติงานและร่วมดำเนินการวางแผนงาน หรือโครงการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis) ต่อการเกิดโรคระบาดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์-ชากระดับ แหล่งที่มาของความเสี่ยง ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

3) ศึกษาเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า โดยการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เนื่องจากสามารถนำมาอธิบายข้อมูลแต่ละปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ทำให้การวางแผนเพื่อเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรค มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาประมาณและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์สำหรับสรุป

2.2 กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่นำมาอ้างอิงหรือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

2.2.1 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคสัตว์ และมาตรการการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคสัตว์

2.2.2 ประกาศกรมปศุสัตว์เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตาม พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 โดยระบุเขตปริเดชของด่านกักกันสัตว์ในแต่ละจังหวัด

2.2.3 ประกาศกรมปศุสัตว์เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตาม พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 โดยได้ระบุอาณาเขตและหน้าที่รับผิดชอบของด่านกักกันสัตว์ชลบุรี ด่านกักกันสัตว์ยะเชิงเทรา และด่านกักกันสัตว์จันทบุรี เพิ่มเติม

2.2.4 ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดลักษณะการป่วยหรือตายของ ม้า ม้าลาย ลา ล่อ หรืออุฐ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคแพะพริกในม้า พ.ศ. 2563

2.2.5 ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยมาตรการควบคุมเคลื่อนย้าย ม้า ลา ล่อ ภายในประเทศไทย ประเทศไทยได้รับสถานภาพปลอดภัยแพะพริกในม้า จากองค์การสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) พ.ศ. 2566

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Nadler and Wiggs (1989) ได้อธิบายว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร และปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การให้สูงขึ้น โดยการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้สำหรับงานปัจจุบัน มุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันทีหรือมีผลต่อกรรมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการขององค์การ

เดชา (2552) ได้สำรวจและเปรียบเทียบการรับรู้คุณลักษณะของเจนเนอเรชั่นวาย และแรงจูงใจในการทำงานจากมุ่งมองของระหว่างเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ที่กำลังทำงานร่วมกันในองค์กรปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละเจนเนอเรชั่นมีมุ่งมองต่อคุณลักษณะ และพฤติกรรมของเจนเนอเรชั่นวายในหลายปัจจัย แตกต่างกัน ซึ่งสืบให้เห็นถึงช่องว่างในการรับรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานพบว่าเจนเนอเรชั่นวายเผชชายและเผชชหญิง ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจโดยภาพรวมแล้วไม่แตกต่างกัน แต่ประเด็นที่น่าสนใจคือเจนเนอเรชั่นวายเผชชายให้ความสำคัญกับความเป็นอิสระในการทำงาน ทำเลที่ตั้งของสำนักงาน และความสวยงามหรือความทันสมัยของสถานที่ทำงานมากกว่าเผชชหญิง นอกจากนี้ผลการวิจัยยืนยันถึงความต้องการแรงจูงใจในการทำงานที่แตกต่างกันระหว่างเจนเนอเรชั่น

สุนิตรา และคณะ (2555) ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตามการรับรู้ของพยาบาลในการช่วยเหลือและสร้างเสริมสุขภาพของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ที่พบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามการรับรู้ของพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับทัศนคติ และการปฏิบัติ

ธีติรัตน์ (2557) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต่อปัจจัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน

สุรีย์พร (2558) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบร่วมดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากขั้นตอนรับบุคลากรให้แต่ละตำแหน่งงานมีความเหมาะสมของภาระงานที่รับผิดชอบ กับระดับการศึกษาและความรู้ความสามารถ

อัครเดช และนุจเรีย (2561) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา พบร่วมบว่าผลการเบรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกับอายุและระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการปัจจัยลักษณะการปฏิบัติงานอาชญาการทำงานเป็นทีมมากขึ้น

สุโกรณา (2562) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมสรพสามิตร พบร่วมบุคลากรกรมสรพสามิตรที่มีอายุและตำแหน่งงานที่แตกต่างกันทำให้ผลสำเร็จในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านที่เป็นตัวเงิน และปัจจัยด้านการอุปกรณ์แบบงานมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมสรพสามิตรทำงานเป็นทีมมากขึ้น จึงทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพและกัน จึงอาจทำให้ไม่เกิดซ่องว่าง ด้านอายุ ซึ่งส่งผลดีต่อการปฏิบัติการ ความร่วมมือร่วมใจจะเป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พิมพ์ณดา (2562) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างวัยของประชากรที่มีงานทำในเขตกรุงเทพมหานคร พบร่วมประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันทำให้ทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างวัยโดยภาพรวมต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยซึ่งประกอบไปด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านการปรับตัว และด้านความพึงพอใจในการทำงาน มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างวัยของประชากรที่มีงานทำในเขตกรุงเทพมหานคร

ลลิตา (2564) ศึกษา ความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดไทยในงานสร้างเสริมสุขภาพ พบร่วมความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการปฏิบัติงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับล่วงคือผู้ที่มีทัศนคติมีแนวโน้มที่จะมีการปฏิบัติงานสร้างเสริมสุขภาพมาก

ชวัญระมิงค์ และยศรัล (2565) ได้ศึกษา เรื่องความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติต่อมาตรการการเฝ้าระวังควบคุมและป้องกันโรคล้มปีสกิน ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ พบร่วมปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้พบว่า เพศหน้าที่การปฏิบัติงานในด่านกักกันสัตว์ ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา มีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อระดับความรู้ ด้านทัศนคติ พบร่วมปัจจัยเกี่ยวกับตำแหน่งการทำงานและวุฒิการศึกษามีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อทัศนคติ ส่วนด้านปฏิบัติ พบร่วมปัจจัยเกี่ยวกับเพศและวุฒิการศึกษามีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อการปฏิบัติ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกหรือทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนทัศนคติและการปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกหรือทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก

ชนุภพ และศุภชาติ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ระดับผู้ปฏิบัติงาน ต่อมาตรการควบคุม และป้องกันโรคไข้หวัดนก พบร่วมปัจจัยส่วนบุคคลในด้านความรู้ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม มีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อระดับความรู้ ในด้านทัศนคติ ปัจจัยอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและประสบการณ์การทำงาน

มีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อระดับทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ส่วนด้านการปฏิบัติ พบร่วมกับปัจจัยอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรมแตกต่างกัน และพบว่า ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกในระดับค่อนข้างต่ำ เช่นเดียวกับทัศนคติและการปฏิบัติที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนความรู้ และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีการและผลการดำเนินงาน

3.1 วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินการ

การศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ (Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and Prevention Measures of African Horse Sickness of the Animal Quarantine Officers) โดยใช้วิธีการศึกษาทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Cross-sectional study) เปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์โดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้เวลาในการดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม 2566 - สิงหาคม 2567 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 รูปแบบการศึกษา

การดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ในความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ มีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- ข้อมูลเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ที่ปฏิบัติงานในด่านกักกันสัตว์ทั้งประเทศ
- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ มาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า
- ข้อมูลการศึกษา ค้นคว้า ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทัศนคติ หรือความคิดเห็น ที่มีต่อการดำเนินงานตามมาตรการ เฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า และทบทวน วรรณกรรมที่เคยตีพิมพ์จากเอกสารวิชาการ งานวิจัยและอื่นๆ ที่มีการเผยแพร่

2) แบบสอบถาม

2.1) สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ แบ่งเป็น 5 ส่วน (43 ข้อ) ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (12 ข้อ)

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมามาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมามาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ (1 ข้อ)

2.2) ทบทวนแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ที่ผ่านการตรวจสอบ และทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 5 ท่าน

2.3) จัดส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงตรวจสอบความถูกต้องที่ได้จากแบบสอบถาม ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพาหะในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป มีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ข้อมูลพื้นฐาน นำมาวิเคราะห์แยกแยะหาความถี่และร้อยละ

3.2) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพาหะในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ วิธีการทางสถิติ

3.3) การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพาหะในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการทางสถิติ

3.4) หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์โดยใช้ การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการทางสถิติ

4) สรุปและอภิปรายผลการดำเนินงาน

3.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้สอบถามจากเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ เกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพาหะในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ในปี 2566

ประชากร ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ทั้งประเทศ 59 ด่าน ซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านกักกันสัตว์ทุกตำแหน่งทั้งหมด จำนวน 1,880 คน ได้แก่ หัวหน้าด้านกักกันสัตว์ นายสัตวแพทย์ สัตวแพทย์ เจ้าพนักงานสัตวบาล นักวิทยาศาสตร์ นักจัดการงานทั่วไป พนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์ จ้างเหมาบริการช่วยงานด้านสัตวแพทย์ และอื่นๆ (กองสารวัตรและกักกัน กลุ่มงานบริหารทั่วไป, 2566)

ด่านกักกันสัตว์ทั่วประเทศ 59 ด่าน ดังนี้

- 1) ด่านกักกันสัตว์พระนครศรีอยุธยา
- 2) ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี
- 3) ด่านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี
- 4) ด่านกักกันสัตว์ชัยนาท
- 5) ด่านกักกันสัตว์สระบุรี
- 6) ด่านกักกันสัตว์นครนายก
- 7) ด่านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี
- 8) ด่านกักกันสัตว์สระแก้ว
- 9) ด่านกักกันสัตว์ตราด
- 10) ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี
- 11) ด่านกักกันสัตว์บุรีรัมย์
- 12) ด่านกักกันสัตว์สุรินทร์
- 13) ด่านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ
- 14) ด่านกักกันสัตว์นราธิวาส
- 15) ด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม
- 16) ด่านกักกันสัตว์อุดรธานี
- 17) ด่านกักกันสัตว์อุตรดธานี
- 18) ด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น
- 19) ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร
- 20) ด่านกักกันสัตว์นครพนม
- 21) ด่านกักกันสัตว์หนองคาย
- 22) ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี
- 23) ด่านกักกันสัตว์เลย
- 24) ด่านกักกันสัตว์เชียงใหม่
- 25) ด่านกักกันสัตว์ลำพูน
- 26) ด่านกักกันสัตว์ลำปาง
- 27) ด่านกักกันสัตว์แพร่
- 28) ด่านกักกันสัตว์เชียงราย
- 31) ด่านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์
- 32) ด่านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน
- 33) ด่านกักกันสัตว์ตาก
- 34) ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก
- 35) ด่านกักกันสัตว์พิจิตร
- 36) ด่านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์
- 37) ด่านกักกันสัตว์นครสวรรค์
- 38) ด่านกักกันสัตว์กำแพงเพชร
- 39) ด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี
- 40) ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี
- 41) ด่านกักกันสัตว์กาญจนบุรี
- 42) ด่านกักกันสัตว์ประจำเครือขันธ์
- 43) ด่านกักกันสัตว์ชุมพร
- 44) ด่านกักกันสัตว์สงขลา
- 45) ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี
- 46) ด่านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช
- 47) ด่านกักกันสัตว์สมุย
- 48) ด่านกักกันสัตว์สตูล
- 49) ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต
- 50) ด่านกักกันสัตว์ตั้ง
- 51) ด่านกักกันสัตว์ระนอง
- 52) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- 53) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง
- 54) ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง
- 55) ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี
- 56) ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพฯ
- 57) ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา
- 58) ด่านกักกันสัตว์นครปฐม

29) ด่านกักกันพระยา

59) ด่านกักกันสัตว์ไปรษณีย์กรุงเทพ

30) ด่านกักกันสัตว์น่าน

กลุ่มตัวอย่าง คำนวณตามวิธีของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = N / (1+N(e)^2)$$

โดยที่

n : คือ ขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

N : คือ ขนาดของประชากร

e : คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดไว้ 5 %

N = จำนวนเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ จำนวน 59 ด่าน รวม 1,880 คน*

$$n = 1,880 / (1+1,880 (0.05)^2) = 330$$

*ข้อมูลจำนวนเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์จากการสำรวจและข้อมูลจากฝ่ายบุคคลกร กองสารวัตรและกักกัน (ตุลาคม 2566)

แทนค่าในสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่าง 330 คน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จะต้องมีกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 330 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ จำนวน 513 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม โดยสร้างจาก การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ในการวิจัย ที่ต้องการศึกษา และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ใช้วิธีการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (content validity) เป็นการตรวจสอบเครื่องมือโดยพิจารณาจากการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาตาม จุดประสงค์ที่กำหนด ถูกประเมินเชิงประจักษ์จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนการนำไปใช้จริง โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อลงสรุปโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแนใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แนใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 เมื่อแนใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องฯ โดยใช้สูตรของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน มีสูตรการคำนวณ (Rovinelli and Hambleton, 1977 : 49-60)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$$\sum R \text{ เป็นผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \text{ เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องฯ ของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ได้

แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง

โดยกำหนดเนื้อหาในแบบสอบถามมี 5 ส่วน (43 ข้อ) ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (12 ข้อ)

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพยา雔
แอกซิการในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพยา雔
แอกซิการในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน
โรคพยา雔แอกซิการในม้า (10 ข้อ)

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ (1 ข้อ)

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (ข้อมูลประสมภูมิ)

การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาโดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ที่พัฒนาโดยใช้โปรแกรม
กูเกิลฟอร์ม (Google form) ให้เวลาการตอบแบบสอบถาม เป็นเวลา 2 สัปดาห์

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแบ่งหัวข้อออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สังกัดด้านกักกันสัตว์
ตำแหน่งงาน ระดับตำแหน่งงาน (เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ) การกิจกรรมบุคคลิจิกงาน ณ ด้านกักกันสัตว์
หน้าที่ปฏิบัติงานอื่นๆ ณ ด้านกักกันสัตว์ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์อบรมเกี่ยวกับโรคพยา雔
แอกซิการในม้า หากเคยมีประวัติการอบรมให้ระบุชื่อหลักสูตรล่าสุดที่ได้เข้าร่วม และปีที่เข้าร่วมอบรม จากนั้น
นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน
โรคพยา雔แอกซิการในม้า

ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยข้อคำถามที่ตอบ “ใช่” และข้อคำถามที่ตอบ “ไม่ใช่” เกณฑ์การ
ให้คะแนนลักษณะคำตอบ มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ ใช่, ไม่ใช่ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกได้ 1 คะแนน

ตอบผิด 0 คะแนน

จัดกลุ่มความรู้เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคโพรโตริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์เป็น 3 กลุ่ม โดยความกว้างของอันตรากาชั้น = $(\text{จำนวนคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนคะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น}$ ตามหลักการของวิชาชา (วิชาชา, 2555) รายละเอียดตามตารางที่ 1

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (100 - 0) / 3 \\ &= 33.33\end{aligned}$$

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความรู้ระดับต่างๆ

ระดับความรู้	คะแนน
ความรู้ระดับมาก	6.68 – 10.0
ความรู้ระดับปานกลาง	3.34 – 6.67
ความรู้ระดับน้อย	0.00 – 3.33

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคโพรโตริกาในม้า ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยใช้การวัดแบบลิเคิร์ท (Likert's method) โดยกำหนดคำตอบในแต่ละข้อเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ รายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การให้คะแนนความคิดเห็นและทัศนคติระดับต่างๆ

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การจัดกลุ่มทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคและพิษในม้า เป็น 3 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติ มีความกว้างของอันตรภาคชั้น = (จำนวนคะแนนสูงสุด-จำนวนคะแนนต่ำสุด)/จำนวนชั้น ตามหลักการของวิชาชีววิทยา (วิชาชีววิทยา, 2555) รายละเอียดตามตารางที่ 3

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})/\text{จำนวนชั้น} \\ &= (5 - 1)/3 \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับทัศนคติ

ทัศนคติ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ทัศนคติเชิงบวก	3.68 – 5.00
ทัศนคติระดับเป็นกลาง	2.34 – 3.67
ทัศนคติเชิงลบ	1.00 – 2.33

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคและพิษในม้า ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าตอบในแต่ละข้อเป็น 4 ระดับ คือปฏิบัติเป็นประจำ, ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย, ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่ปฏิบัติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 หลักเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติ

ทัศนคติ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ปฏิบัติเป็นประจำ	4
ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย	3
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2
ไม่ปฏิบัติ	1

การจัดกลุ่มระดับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคและพิษในม้า เป็น 3 ระดับ โดยความกว้างของอันตรภาคชั้น = (จำนวนคะแนนสูงสุด-จำนวนคะแนนต่ำสุด)/จำนวนชั้น ตามหลักการของวิชาชีววิทยา (วิชาชีววิทยา, 2555) รายละเอียดตามตารางที่ 5

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})/\text{จำนวนชั้น} \\
 &= (4 - 1)/3 \\
 &= 1
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 5 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติ

การปฏิบัติ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	3.02 – 4.00
การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง	2.01 – 3.01
การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย	1.00 – 2.00

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคแพร่กระจายในม้า ประกอบไปด้วยคำมานาวน 1 ข้อ เป็นคำมานาป้ายเปิด

3.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิตินิการวิจัย ดังนี้

1) ใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency distributions) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range, IQR) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติ

2) การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และประวัติการอบรม-ที่ทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน ถ้าหากข้อมูลมีการแจกแจงตามปกติ (Normal distribution) จะใช้การทดสอบพารามิเตอร์ (Parametric test) ได้แก่ Independent t-test หากข้อมูลไม่ได้กระจายตามปกติ (Non-normal distribution) จะใช้การทดสอบแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ (Non - Parametric test) ได้แก่ Mann-Whitney U-Test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ การการทำงานในกรมปศุสัตว์ ที่ทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน ถ้าหากข้อมูลมีการแจกแจงตามปกติ (Normal distribution) จะใช้การทดสอบพารามิเตอร์ (Parametric test) ได้แก่ ANOVA หากข้อมูลไม่ได้กระจายตามปกติ (Non-normal distribution) จะใช้การทดสอบแบบ

ไม่ใช้พารามิเตอร์ (Parametric test) ได้แก่ Kruskal wallis test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวังควบคุม และป้องกันโรคการโกรกแอดฟิริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ถ้าหากข้อมูลมีการแจกแจงตามปกติ (Normal distribution) จะใช้การทดสอบพารามิเตอร์ (Parametric test) ได้แก่ Pearson's correlation หากข้อมูลไม่ได้กระจายตามปกติ (Non-normal distribution) จะใช้การทดสอบแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ (Parametric test) ได้แก่ Spearman's correlation โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (แสงเดือน, 2555) มีดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61-0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41-0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.21-0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01-0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

ความสัมพันธ์ของตัวแปรร่วม จะมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางใด โดยการใช้เครื่องหมายแสดง

ความสัมพันธ์ ดังนี้

+ มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

3.2 ผลการดำเนินการ/วิจารณ์ผล

ผลการดำเนินการ

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ต้องแบบสอบถาม

จากตารางที่ 6 พบว่า การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโกรกแอดฟิริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ มีกลุ่มตัวอย่างที่สอบถามจากเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ จำนวน 59 ด่าน ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 513 คน และต้องมีผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วน อย่างน้อยด่านละ 1 คน โดยพบว่าด่านกักกันสัตว์ระยะแรกมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด (5.85 %) รองลงมาคือด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก (4.48%) และด่านกักกันสัตว์อุบราชธานี (3.90%) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามด่านักกันสัตว์ (513 คน)

	ด่านกักกันสัตว์	จำนวนเจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ (%)
1	ด่านกักกันสัตว์พระนครศรีอยุธยา	8	1.56
2	ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี	3	0.58
3	ด่านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี	7	1.36
4	ด่านกักกันสัตว์ชัยนาท	8	1.56
5	ด่านกักกันสัตว์สระบุรี	6	1.17
6	ด่านกักกันสัตว์นครนายก	7	1.36
7	ด่านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี	6	1.17
8	ด่านกักกันสัตว์ยะลา	30	5.85
9	ด่านกักกันสัตว์ตราด	5	0.97
10	ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี	2	0.39
11	ด่านกักกันสัตว์บุรีรัมย์	4	0.78
12	ด่านกักกันสัตว์สุรินทร์	7	1.36
13	ด่านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ	13	2.53
14	ด่านกักกันสัตว์นครราชสีมา	14	2.73
15	ด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม	16	3.12
16	ด่านกักกันสัตว์ยโสธร	9	1.75
17	ด่านกักกันสัตว์อุดรธานี	12	2.34
18	ด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น	1	0.19
19	ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร	13	2.53
20	ด่านกักกันสัตว์นครพนม	18	3.51
21	ด่านกักกันสัตว์หนองคาย	12	2.34
22	ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี	20	3.90
23	ด่านกักกันสัตว์เลย	9	1.75
24	ด่านกักกันสัตว์เชียงใหม่	13	2.53

	ด่านกักกันสัตว์	จำนวนเจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ (%)
25	ด่านกักกันสัตว์ลำพูน	2	0.39
26	ด่านกักกันสัตว์ลำปาง	8	1.56
27	ด่านกักกันสัตว์แพร่	15	2.92
28	ด่านกักกันสัตว์เชียงราย	13	2.53
29	ด่านกักกันพระยา	12	2.34
30	ด่านกักกันสัตว์น่าน	3	0.58
31	ด่านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์	10	1.95
32	ด่านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน	5	0.97
33	ด่านกักกันสัตว์ตาก	14	2.73
34	ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก	23	4.48
35	ด่านกักกันสัตว์พิจิตร	2	0.39
36	ด่านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์	4	0.78
37	ด่านกักกันสัตว์นครสวรรค์	11	2.14
38	ด่านกักกันสัตว์กำแพงเพชร	14	2.73
39	ด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี	9	1.75
40	ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี	2	0.39
41	ด่านกักกันสัตว์กาญจนบุรี	9	1.75
42	ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	8	1.56
43	ด่านกักกันสัตว์ชุมพร	5	0.97
44	ด่านกักกันสัตว์สงขลา	7	1.36
45	ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี	14	2.73
46	ด่านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช	3	0.58
47	ด่านกักกันสัตว์สมุย	1	0.19
48	ด่านกักกันสัตว์สตูล	4	0.78
49	ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต	3	0.58

	ด้านกักกันสัตว์	จำนวนเจ้าหน้าที่ (คน)	ร้อยละ (%)
50	ด่านกักกันสัตว์ตรัง	5	0.97
51	ด่านกักกันสัตว์ระนอง	4	0.78
52	ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	5	0.97
53	ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง	2	0.39
54	ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง	2	0.39
55	ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี	17	3.31
56	ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพฯ	13	2.53
57	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	17	3.31
58	ด่านกักกันสัตว์นครปฐม	3	0.58
59	ด่านกักกันสัตว์ไพรเซ็นเตอร์กรุงเทพ	1	0.19

ข้อมูลพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชายเกิน 3 ใน 4 (ร้อยละ 86.16) และ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี เกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.98) และรองลงมา คืออายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 24.76) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 29.43) เป็นลูกจ้างชั่วคราวพนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์มากที่สุด (ร้อยละ 35.09) รองลงมาคือ จ้างเหมาบริการช่วยงานด้านสัตวแพทย์ (ร้อยละ 21.25) ส่วนข้าราชการ พบร่วม ดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติงานมากที่สุด (ร้อยละ 36.73) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับ มาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกซิกลาในม้า ระหว่าง 5 - 10 ปี (ร้อยละ 42.88) ด้าน ภารกิจการปฏิบัติงาน ณ ด่านกักกันสัตว์ 3 อันดับแรกคือ 1) กำกับดูแลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ ในราชอาณาจักร 2) กำกับดูแล ติดตาม และเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์ และ 3) ควบคุมการดำเนินการ ตรวจสอบและรับรองสถานกักกันสัตว์ ชากระยะ ตามลำดับ และส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติการอบรมเกี่ยวกับ โรคกาฬโรคแอกซิกลาในม้า หรืออบรมหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.22) รายละเอียด ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อมูลพื้นฐาน ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ (จำนวน 513 คน)

ปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คน) (N=513)	ร้อยละ (%)
1) เพศ		
- ชาย	442	86.16
- หญิง	71	13.84
2) อายุของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ (ปี)		
20-29	93	18.13
30-39	241	46.98
40-49	127	24.76
50-60	52	10.14
Mean \pm SD. = 37.19 \pm 8.18, Min=21, Max=60		
3) ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	3	0.58
- ประถมศึกษา	12	2.34
- มัธยมศึกษาตอนต้น	140	27.29
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	151	29.43
- ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา	65	12.67
- ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	142	27.68
4) ตำแหน่ง		
- หัวหน้าด่านกักกันสัตว์	26	5.15
- นายสัตวแพทย์	84	16.63
- สัตวแพทย์	10	1.95
- นักวิทยาศาสตร์	12	2.34
- พนักงานราชการ	63	12.28
- ลูกจ้างชั่วคราวพนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์	180	35.09
- จ้างเหมาบริการงานตรวจควบคุมสินค้าปศุสัตว์	29	5.65
- จ้างเหมาบริการช่วยงานด้านสัตวแพทย์	109	21.25

ปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คน) (N=513)	ร้อยละ (%)
5) ระดับ		
- ชำนาญการพิเศษ	9	4.59
- ชำนาญการ	17	8.67
- ปฏิบัติการ	65	33.16
- อาชญา	24	12.24
- ชำนาญงาน	9	4.59
- ปฏิบัติงาน	72	36.73
6) ประสบการณ์การทำงานในกรมปศุสัตว์		
- น้อยกว่า 5 ปี	123	23.98
- 5 - 10 ปี	220	42.88
- 11 - 15 ปี	91	17.74
- มากกว่า 15 ปี	79	15.40
7) การกิจการปฏิบัติงาน ณ ด่านกักกันสัตว์		
ในราชอาณาจักร		
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำเข้า ซึ่งสัตว์หรือชาگสัตว์เข้า	163	31.77
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำผ่าน ซึ่งสัตว์หรือชาగสัตว์เข้า	160	36.95
ในราชอาณาจักร		
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำออก ซึ่งสัตว์หรือชาగสัตว์นอก	167	37.87
ในราชอาณาจักร		
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือชาగสัตว์	419	93.11
- กำกับและ ติดตามและเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์	402	91.78
- ควบคุมการดำเนินการตรวจสอบและรับรองสถานที่กักกันสัตว์ชาガสัตว์	326	74.94
- อื่น ๆ ได้แก่	41	9.03
- ปฏิบัติงานทั่วไปในงานของฝ่ายสารวัตร		
- ปฏิบัติงานบังคับใช้กฎหมายตาม พรบ.โรคระบาดสัตว์ 2558		

ปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คน) (N=513)	ร้อยละ (%)								
- ออกลาดตระเวนหาข่าวการลักลอบเคลื่อนย้ายสัตว์และชากระดูก										
<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจป้องกันโรคสัตว์และชากระดูก - พ่นยาฆ่าเชื้อปริเวณพื้นที่เสียงเกิดโรคระบาดและรถบรรทุก 										
ชากระดูกผ่านจุดตรวจ										
<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ธุรการ การเงินและพัสดุ - ส่งเสริมและเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์ คอยช่วย เกษตรกรที่ประสบอุทกภัยธรรมชาติ 										
<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น - ร่วมทำหน้าที่ สนับสนุน แม้ว - ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย 										
8) ประวัติการอบรม stemming และเข้าร่วมประชุม เกี่ยวกับโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า หรือหลักสูตรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง										
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 5%;">-</td> <td style="width: 85%;">เคยผ่านการอบรม</td> <td style="width: 10%;">240</td> <td style="width: 10%;">46.78</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>ไม่เคยผ่านการอบรม</td> <td>273</td> <td>53.22</td> </tr> </table>			-	เคยผ่านการอบรม	240	46.78	-	ไม่เคยผ่านการอบรม	273	53.22
-	เคยผ่านการอบรม	240	46.78							
-	ไม่เคยผ่านการอบรม	273	53.22							

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้าของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ มีความรู้ระดับมากเกือบทั้งหมดทุกคน (ร้อยละ 98.05) รองลงมาคือมีความรู้ระดับปานกลาง (ร้อยละ 1.36) และระดับน้อย (ร้อยละ 0.58) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สัดส่วนระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (จำนวน 513 คน)

ระดับความรู้	คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ความรู้ระดับมาก	6.68-10.00	503	98.05
ความรู้ระดับปานกลาง	3.34-6.67	7	1.36
ความรู้ระดับน้อย	0.00-3.33	3	0.58
Median (IQR)=8 (0)			
IQR=Interquartile range			

จากข้อมูลคำานความรู้รายข้อ ตามตารางที่ 9 จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ แสดงให้เห็นว่า คำานที่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ตอบถูกมากที่สุด (ร้อยละ 99.03) คือ คำานข้อ 9 (เจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้าย ม้า ลา ล่อ และม้าลาย จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ) รองลงมา (ร้อยละ 98.83) คือ คำานข้อ 9 (สัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย ที่จะทำการเคลื่อนย้ายจะต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ โดยใช้ไมโครชิพที่ได้มาตรฐานสากล และสมดุประจารม้า) คำานที่ตอบผิดมากที่สุด (ร้อยละ 91.62) คือข้อ 7 (เมื่อเกิดการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์กลุ่มเสี่ยง กรมปศุสัตว์จะทำการชะลอเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ อูฐ และม้าลายทั้งประเทศ เป็นระยะเวลา 60 วัน หรือจนกว่าจะไม่มีการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า) รองลงมา (ร้อยละ 86.55) คือข้อ 4 (ในการตรวจวินิจฉัยโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า ตัวอย่างที่สามารถเก็บเพื่อส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการได้คือ ตัวอย่างเลือดเท่านั้น)

ตารางที่ 9 สัดส่วนการตอบแบบสอบถามส่วนความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (จำนวน 513 คน)

ข้อ	คำาน	คำตอบที่ถูกต้อง	จำนวนเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์	
			คน(ร้อยละ)	
			ตอบถูก	ตอบผิด
1	โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เกิดจากเชื้อไวรัส RNA ที่ก่อโรคในสัตว์ตระกูล Equids	ใช่	493 (96.10)	20 (3.90)

ข้อ	คำถม	คำตอบที่ ถูกต้อง	จำนวนเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ คน(ร้อยละ)	
			ตอบถูก	ตอบผิด
2	โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) มีแมลงคุดเลือด เป็นพาหะนำโรค เช่น ริ้น ยุง เหลือบ และเห็บ เป็นต้น	ใช่	499 (97.27)	14 (2.73)
3	โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เป็นโรคอุบัติใหม่ เมื่อ ม้าได้รับเชื้อไวรัสดังกล่าวจะทำให้เกิดการ ตายแบบเฉียบพลัน เนื่องจากม้า ในประเทศไทยยังไม่เคยมีภูมิคุ้มกันต่อโรค	ใช่	477 (92.98)	36 (7.02)
4	ในการตรวจวินิจฉัยโรคกาฬโรคแอฟริกา ในม้า (African Horse Sickness) ตัวอย่างที่สามารถเก็บเพื่อส่งตรวจทาง ห้องปฏิบัติการได้คือ ตัวอย่างเลือดเท่านั้น	ไม่ใช่	69 (13.45)	444 (86.55)
5	โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) สามารถป้องกันการ แพร่กระจายของโรคได้โดยการทำลาย และกำจัดชาากสัตว์ป่วย รวมทั้งควบคุม แมลงพาหะนำโรค	ใช่	501 (97.66)	12 (2.34)
6	กรณีสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย ที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักรอย่างถูกต้องตามระเบียบ และเงื่อนไขของกรมปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ จะทำการสั่งกักสัตว์เพื่อตรวจโรค และเก็บ ตัวอย่างจากสัตว์ตรวจทางห้องปฏิบัติการ	ใช่	506 (98.64)	7 (1.36)

ข้อ	คำตาม	คำตอบที่ ถูกต้อง	จำนวนเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ คน(ร้อยละ)	
			ตอบถูก	ตอบผิด
7	เมื่อเกิดการระบาดของโรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์กลุ่มสี่ยง กรมปศุสัตว์จะทำการชลอเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ อุฐ และม้าลายทั้งประเทศ เป็นระยะเวลา 60 วัน หรือจนกว่าจะไม่มีการระบาดของโรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness)	ไม่ใช่	43 (8.38)	470 (91.62)
8	สัตว์ทุกกลุ่มน้ำ ลา ล่อ และม้าลาย ที่จะทำการเคลื่อนย้ายจะต้องทบทวนเพื่อให้ได้มาตราฐานสากล และสมุดประจำตัวม้าที่มีข้อมูลครบถ้วน	ใช่	507 (98.83)	6 (1.17)
9	เจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ	ใช่	508 (99.03)	5 (0.97)
10	ในการรณรงค์การฉีดวัคซีนโรค โรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ลา ล่อ ม้าลายและอุฐ จะดำเนินการรอบจุดเกิดโรคในพื้นที่ชนิดโรค โชนป้องกันโรค และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่สัตว์ที่ยังไม่ได้รับเชื้อในการลดอัตราการตายที่จะเกิดขึ้น	ใช่	502 (97.86)	11 (2.14)
ระดับความรู้เฉลี่ยที่มีต่อมาตรการควบคุมและป้องกันโรค 8.00 ± 0.71 คะแนน อยู่ในความรู้ระดับมาก				

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้า

จากการศึกษาทัศนคติในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ที่ตอบแบบสอบถาม พบร่วมส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้าเกือบทั้งหมดทุกคน (ร้อยละ 94.15) มีส่วนน้อยที่มีทัศนคติปานกลาง (ร้อยละ 5.85) และไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีทัศนคติเชิงลบแม้แต่รายเดียว รายละเอียดตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ระดับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้า (จำนวน 513 คน)

ทัศนคติ	คะแนนเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ทัศนคติเชิงบวก	3.68-5.00	483	94.15
ทัศนคติระดับปานกลาง	2.34-3.67	30	5.85
ทัศนคติเชิงลบ	1.00-2.33	0	0.00
Median (IQR)=4.9 (1)			

IQR=Interquartile range

จากข้อมูลคำถามทัศนคติเป็นรายข้อ ตามตารางที่ 11 จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีข้อที่มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยมากที่สุด (4.64 ± 0.56) คือ ข้อ 10 (ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้า แก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรค) รองลงมา (4.61 ± 0.63) คือ ข้อ 6 (ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่ากรณีเจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย ไปยังกลุ่มจังหวัดที่เป็นพื้นที่ปลодโรค จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้า ซึ่งต้องให้ผลเป็นลบเท่านั้น) นอกจากนี้ยังพบว่ามีข้อที่มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยน้อยที่สุด (4.53 ± 0.70) คือ ข้อ 5 (ท่านคิดว่าในกรณีที่yanพาหนะบรรทุกสัตว์ ที่ผ่านการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ณ จุดตรวจทุกคันนั้น มีส่วนช่วยลดความเสี่ยงของการระบาดของโรคกาฬโรคแอกซิลิกาในม้าได้)

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) (จำนวน 513 คน)

ข้อ	คำถาม	คะแนนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์รายข้อ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับทัศนคติ
1	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ทำให้เกิดความเสียหายอย่างสูงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงม้า และผู้ประกอบการเลี้ยงม้าในประเทศ	4.58	0.69	บวก
2	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการเคลื่อนย้าย ม้า ลา ล่อ และม้าลาย ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากต่อการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness)	4.54	0.69	บวก
3	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการควบคุมเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย เป็นการช่วยควบคุม การแพร่กระจายของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ได้	4.55	0.72	บวก
4	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์ ตระกูลม้าเข้ามาในฟาร์ม และบริเวณใกล้เคียง ในช่วงที่มีการระบาดของโรค	4.56	0.70	บวก
5	ท่านคิดว่าในกรณีที่yanพาหนะบรรทุกสัตว์ที่ผ่าน การฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ณ จุดตรวจทุกคันนั้น มี ส่วนช่วยลดความเสี่ยงของการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ได้	4.53	0.70	บวก
6	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่ากรณีเจ้าของหรือ ผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย ไปยังกลุ่มจังหวัดที่เป็นพื้นที่ปลอดโรค จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคกาฬโรค แอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ซึ่งต้อง ให้ผลเป็นลบเท่านั้น	4.61	0.63	บวก
7	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่ามาตรการเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย การดำเนินการเก็บตัวอย่างเลือด	4.54	0.71	บวก

ข้อ	คำถ้าม	คะแนนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์รายชื่อ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เพื่อส่งตรวจหาเชื้อการพื้นเมืองแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) สามารถส่งตัวอย่างตรวจที่ห้องปฏิบัติการที่กรมปศุสัตว์รับรองเท่านั้น			
8	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ การนำเข้าม้า ลา ล่อ อูฐ และ ม้าลาย ที่มาจากการแพร่กระจายจากประเทศต้นทางที่ได้รับการตรวจรับรองจากการปศุสัตว์ เป็นการป้องกันโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เข้ามายังประเทศไทย	4.55	0.67	บวก
9	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการบูรณาการร่วมงานกันของหน่วยงานทุกภาคส่วนรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการเลี้ยงม้าทั้งหมด ช่วยให้มาตรการเฝ้าระวังโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.59	0.62	บวก
10	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) แก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในการเฝ้าระวังควบคุมและป้องกันโรค	4.64	0.56	บวก
	การปฏิบัติที่มีต่อมารถการควบคุมและป้องกันโรค	4.57	0.55	บวก

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารถการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า

จากการศึกษาการปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ตามที่แสดงในตารางที่ 12 พบว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ที่ตอบแบบสอบถามพบร่วมกันมีระดับการปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคพื้นเมืองแอฟริกาในม้า ระดับมาก (ร้อยละ 72.51) รองลงมาคือ มีการปฏิบัติระดับปานกลาง (ร้อยละ 17.54) มีส่วนน้อยที่มีระดับปฏิบัติน้อย (ร้อยละ 9.94) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ระดับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารถการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคมาเฟริกาในม้า (จำนวน 513 คน)

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก	3.01-4.00	372	72.51
การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง	2.01-3.00	90	17.54
การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย	1.00-2.00	51	9.94
Median (IQR)=4 (1)			

IQR=Interquartile range

จากข้อมูลคำถament การปฏิบัติรายข้อตามตารางที่ 13 จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ พบร่วมค่าเฉลี่ยข้อที่มีปฏิบัติมากที่สุด (3.57 ± 0.83) คือ ข้อ 8 (เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเข้มงวดการตรวจอาการสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลายทุกตัวที่ผ่านจุดตรวจและพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคให้รถบรรทุกสัตว์ทุกคัน) รองลงมา (3.54 ± 0.83) คือ ข้อ 6 (เป็นการดำเนินการตรวจสอบเอกสารประกอบการเคลื่อนย้ายต่าง ๆ รวมทั้งหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคระบาดทั้งกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าออก ผ่าน หรือภายใน เขตโรคระบาด หรือ เขตเฝ้าระวังโรคระบาด) นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด (3.17 ± 1.07) คือ ข้อ 1 (เกี่ยวกับการที่ท่านได้ตรวจสอบรายงานสถานการณ์การระบาดของโรคมาเฟริกาในม้า จากทั่วโลกในเว็บไซต์ขององค์กรสุขภาพสัตว์โลก (WOAH))

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมารถการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคมาเฟริกาในม้า (จำนวน 513 คน)

ข้อ	คำถament	คะแนนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์รายข้อ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ท่านได้ตรวจสอบรายงานสถานการณ์การระบาดของโรคมาเฟริกาในม้า (African Horse Sickness) จากทั่วโลกในเว็บไซต์ขององค์กรสุขภาพสัตว์โลก (World Organization for Animal Health, WOAH)	3.17	1.07	ระดับมาก
2	เมื่อประเทศไทยได้รับสถานภาพปลอดโรคมาเฟริกาในม้าจากองค์กรสุขภาพสัตว์โลก แล้ว ท่านได้ดำเนินการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ชนิดม้า ลา ล่อ ภายในประเทศ ตามประกาศ กรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ	3.40	0.97	ระดับมาก

ข้อ	คำถ้าม	คะแนนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์รายชื่อ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
และเนื่องจากการขออนุญาต และการออก ใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคใน การนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังห้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. 2558				
3	ท่านได้เข้มงวดตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย โดยสู่มตรวจสอบ แหล่งข่าว ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย และระบบการเคลื่อนย้าย (E – movement) โดยดูแหล่งที่มาต้นทางและ ปลายทางการเคลื่อนย้าย	3.45	0.93	ระดับมาก
4	ท่านได้ติดตามประกาศกำหนดเขตเฝ้าระวังโรค กาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ในชนิดสัตว์ม้า ลา ล่อ ม้าลาย และอูฐ จากเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ เป็นประจำ	3.39	0.91	ระดับมาก
5	ท่านได้ดำเนินการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ชนิดม้า ลา ล่อ กรณีเข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขต โรคระบาดชั่วคราว หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการอนุญาต เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือ ภายในเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด พ.ศ. 2559	3.43	0.94	ระดับมาก
6	ท่านได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารประกอบการ เคลื่อนย้ายต่างๆ รวมทั้งหลักฐานรายงานผลการ ตรวจโรคระบาดทั้งกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือ ซากสัตว์ไปยังห้องที่จังหวัดอื่น และกรณีการ เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือ ภายใน เขตโรคระบาด หรือ เขตเฝ้าระวังโรคระบาด	3.54	0.83	ระดับมาก
7	ท่านได้เข้มงวดดำเนินการปฏิบัติการทำลายเชื้อ โรค ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเคลื่อนย้ายสัตว์ ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย อาทิ ฉีดพ่น	3.51	0.88	ระดับมาก

ข้อ	คำถ้าม	คะแนนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์รายชื่อ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	yanพานหนาด้วยยาจากเชื้อ กำจัดมูลสัตว์และสิ่ง ปฏิกูลซึ่งอาจนำพาให้ของโรคได้			
8	ท่านได้เข้มงวดการตรวจอาการสัตว์ตระกูลน้ำ ลา ล่อ และม้าย ทุกตัวที่ผ่านจุดตรวจและพ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรคให้รถบรรทุกสัตว์ทุกคัน	3.57	0.83	ระดับมาก
9	ท่านได้ประสานและทำงานร่วมกับ สัตวแพทย์ ประจำท้องที่ หรือปศุสัตว์จังหวัด เพื่อวางแผน และดำเนินการควบคุมป้องกันโรค	3.51	0.86	ระดับมาก
10	ท่านได้ประสานบูรณาการร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกำลังในการป้องกันการ ลักลอบเคลื่อนย้ายน้ำ ลา ล่อ อูฐ และม้าย	3.46	0.93	ระดับมาก
	การปฏิบัติที่มีต่อมารการควบคุมและป้องกันโรค	3.44	0.81	ระดับมาก

ส่วนที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอฟริกาในม้า พบร่วม

คะแนนด้านความรู้ที่แตกต่างกันมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพศ ช่วงอายุ และระดับการศึกษา ที่ต่างกัน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p-value < 0.05$) และมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ส่วนตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม ไม่มีผลต่อความรู้ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคการโรคแอฟริกาในม้า

ทัศนคติที่แตกต่างกันมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p-value < 0.05$) และมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่

การปฏิบัติที่แตกต่างกันมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p-value < 0.05$) และมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ ต่อมा�ตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโพรไกในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

ปัจจัยที่ศึกษา	ตัวแปร	จำนวน(ร้อยละ)	ความรู้	ทัศนคติ	การปฏิบัติ
			Median (IQR)	Median (IQR)	Median (IQR)
เพศ	▪ ชาย	442 (86.16)	8 (0)	5 (0.9)	4 (0.8)
	▪ หญิง	71 (13.84)	8 (1)	4.2 (0.9)	3 (1.4)
	p-value		0.0001* ^a	< 0.001* ^a	< 0.001* ^a
อายุ (ปี)	▪ 20-29	93 (18.13)	8 (0)	4.2 (1.1)	3.4 (1.9)
	▪ 30-39	241 (46.98)	8 (0)	5 (0.5)	4 (0.4)
	▪ 40-49	27 (24.76)	8 (0)	4.9 (1)	4 (1.1)
	▪ 50-60	52 (10.14)	8 (0)	4.7 (1)	3.6 (1.3)
	p-value		0.0079* ^b	< 0.001* ^b	< 0.001* ^b
ระดับ	▪ ประถมศึกษา	1 (0.19)	8 (0)	4 (0)	3 (0)
การศึกษา	▪ มัธยมศึกษาตอนต้น	21 (4.09)	8 (0)	4 (0.8)	2.7 (1.8)
	▪ มัธยมศึกษาตอนปลาย	73 (14.23)	8 (0)	4 (0.5)	2.9 (1.6)
	▪ ปวช./ปวส./อนุปริญญา	230 (44.83)	8 (0)	5 (0.1)	4 (0)
	▪ ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	188 (36.65)	8 (0)	4.8 (0.9)	3.7 (1.2)
	p-value		< 0.001* ^b	0.032* ^b	< 0.001* ^b
ตำแหน่ง	▪ หัวหน้าด่านกักกันสัตว์	26 (5.15)	8 (0)	4.9 (0.6)	3.7 (0.7)
	▪ นายสัตวแพทย์	84 (16.63)	8 (0)	5 (0.4)	4 (0.6)
	▪ สัตวแพทย์	10 (1.95)	8 (0)	5 (0)	4 (0)
	▪ นักวิทยาศาสตร์	12 (2.34)	8 (0)	4.65 (0.95)	3 (1.4)
	▪ พนักงานราชการ	63 (12.28)	8 (0)	4.2 (0.70)	2.9 (1.4)
	▪ ลูกจ้างชั่วคราวพนักงาน				
	ผู้ช่วยปศุสัตว์				
	▪ จ้างเหมาบริการงาน	180 (35.09)	8 (0)	5 (1)	4 (0.45)
	ตรวจสอบควบคุมสินค้า				
	ปศุสัตว์				
▪ จ้างเหมาบริการช่วยงาน	29 (5.65)	8 (0)	4.1 (0.70)	3.3 (1.7)	
	ด้านสัตวแพทย์				

ปัจจัยที่ศึกษา	ตัวแปร	จำนวน(ร้อยละ)	ความรู้	ทัศนคติ	การปฏิบัติ
			Median (IQR)	Median (IQR)	Median (IQR)
<i>p-value</i>					
			109 (21.25)	8 (0)	5 (1)
				0.0886 ^b	< 0.001 ^{*b}
ประสบการณ์	▪ น้อยกว่า 5	123 (23.98)	8 (0)	4.2 (1)	3.5 (1.6)
การทำงานใน กรมปศุ	▪ 5 - 10	220 (42.88)	8 (0)	5 (0.8)	4 (0.8)
สัตว์(ปี)	▪ 11 - 15	91 (17.74)	8 (0)	5 (0)	4 (0)
	▪ มากกว่า 15	79 (15.40)	8 (0)	4.6 (1)	3.7 (1.5)
<i>p-value</i>					
				0.721 ^b	< 0.001 ^{*b}
ประวัติการ อบรม	▪ เดย์ผ่านการอบรม	240 (46.78)	8 (0)	5 (0)	4 (0)
	▪ ไม่เดย์ผ่านการอบรม	273 (53.22)	8 (0)	4.1 (0.70)	3 (1.5)
<i>p-value</i>					
				0.279 ^a	< 0.001 ^{*a}
					< 0.001 ^{*a}

* Significant at *p-value* < 0.05, a=Mann Whitney U test, b= Kruskal Wallis Test, IQR= Interquartile range

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ของความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน โรคการโรคแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติ (*p-value* < 0.001) และมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r=0.690$) ส่วนความรู้กับทัศนคติ และความรู้กับการปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และ ป้องกันโรคการโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness)ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์

ตัวแปร	ความรู้	ทัศนคติ	การปฏิบัติ
	<i>p-value</i>	<i>p-value</i>	<i>p-value</i>
ความรู้	-		
<i>p-value</i>			

ตัวแปร	ความรู้	ทัศนคติ	การปฏิบัติ	*
	p-value	p-value	p-value	
ทัศนคติ	0.071	-		
p-value	0.107			
การปฏิบัติ	-0.037	0.690	-	
p-value	0.404	< 0.001 ^a		

Significant at p-value < 0.05, a=Spearman's rank correlation

วิจารณ์และสรุปผล

การศึกษาความรู้ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโกรดแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่มีความรู้ระดับมาก (ร้อยละ 98.05) รองลงมาคือ และมีเจ้าหน้าที่มีความรู้ระดับปานกลาง (ร้อยละ 1.36) และความรู้ระดับน้อย (ร้อยละ 0.58) ตามลำดับ โดยความรู้ที่เจ้าหน้าที่ทราบเป็นอย่างดี คือ เมื่อเจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้าย ม้า ลา ล่อ และม้าลาย จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคการโกรดแอฟริกาในม้า แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ พร้อมทั้งติดไมโครชิพที่ได้มาตรฐานสากล และสมุดประจำตัวม้าที่มีข้อมูลครบถ้วน และทราบว่าม้า ลา ล่อ และม้าลาย ที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องทำการสั่งกักสัตว์เพื่อตรวจโรค และเก็บตัวอย่างจากสัตว์ตรวจทางห้องปฏิบัติ และทราบว่าการรณรงค์การฉีดวัคซีนโรคการโกรดแอฟริกาในม้า ลา ล่อ ม้าลายและอูฐ จะดำเนินการรอบจุดเกิดโรคในพื้นที่โซนเกิดโรค โซนป้องกันโรค และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่สัตว์ยังไม่ได้รับเชื้อในการลดอัตราการตายที่จะเกิดขึ้น และยังทราบว่าโรคการโกรดแอฟริกาในม้าสามารถป้องกันการแพร่กระจายของโรคได้โดยการทำลายและกำจัดชากระดับป่วย รวมทั้งควบคุมแมลงพาหะนำโรค เช่น ริ้น ยุง เหลือบ และเห็บ ส่วนข้อมูลที่ยังขาดองค์ความรู้ที่ถูกต้อง ได้แก่ เมื่อเกิดการระบาดของโรคการโกรดแอฟริกาในม้าจะต้องทำการฉีดวัคซีนย้ายม้า ลา ล่อ อูฐ และม้าลายทั้งประเทศภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือจนกว่าจะไม่มีการระบาดของโรคการโกรดแอฟริกาในม้า รวมถึงการเก็บตัวอย่างที่สามารถส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ ซึ่งควรมีการเพิ่มองค์ความรู้ดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ให้มากยิ่งขึ้น

การศึกษาทัศนคติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโกรดแอฟริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ พบร่วมกับเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ส่วนมากมีทัศนคติเชิงบวก (ร้อยละ 94.15) มีส่วนน้อยที่มีทัศนคติระดับปานกลาง (ร้อยละ 5.85) โดยไม่มีทัศนคติในเชิงลบต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโกรดแอฟริกาในม้า โดยข้อที่มีคะแนนทัศนคติมากที่สุด คือ ความเห็นเรื่องการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคการโกรดแอฟริกาในม้าแก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

ในการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรค ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ส่วนใหญ่ได้ตระหนักรถึงเรื่อง การฝึกอบรมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยจะเสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ หรือสมรรถนะในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยทัศนคติ และสำนึกรู้ ที่ถูกต้อง มีความรู้ ความสามารถ และความพร้อมที่จะปฏิบัติงานให้ดีขึ้นไป สอดคล้องกับ แนวคิดการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของ Nadler and Wiggs (1989) ได้อธิบายว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการ วางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนา ศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรและปรับปรุงประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานขององค์การให้สูงขึ้น โดย การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้สำหรับงานปัจจุบัน มุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถ นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันทีหรือมีผลต่อกรรมการทำางาน ที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการขององค์การ นอกจากนี้ยังพบว่ามีข้อที่มีความแนบทัศนคติมากของลงมา คือ ความเห็นเรื่องเจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย ไปยังกลุ่มจังหวัดที่เป็นพื้นที่ ปลอดโรค จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคภาพโรคแพรกในม้า ซึ่งต้องให้ผลเป็นลบเท่านั้น ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ส่วนใหญ่นั้นได้ตระหนัก และให้ความสำคัญเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ และ มาตรการการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคภาพโรคแพรกในม้าอย่างเข้มงวด และข้อที่มีความแนบทัศนคติน้อย ที่สุด คือ ความเห็นเรื่องกรณีที่ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ที่ผ่านการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ณ จุดตรวจทุกคันนั้น มีส่วน ช่วยลดความเสี่ยงของการระบาดของโรคภาพโรคแพรกในม้าได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาด ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคยานพาหนะบรรทุกสัตว์ดังกล่าว และยังไม่ตระหนักรถึงโอกาส และความเสี่ยงที่จะเกิดโรคระบาดสัตว์ ซึ่งเกิดจากการปนเปื้อนเชื้อโรคจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ ชาガสัตว์ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษา ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน โรคไข้หวัดนก ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ที่มีทัศนคติค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคยานพาหนะ และพื้นที่ เสี่ยง เช่น ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก แหล่งรวมสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ คอกกักสัตว์ สนามชนไก่/ซ้อมไก่ (ชนกูพร และศุภชาติ, 2566)

การศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคภาพโรคแพรกในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติระดับมาก (ร้อยละ 72.51) รองลงมาเป็นการปฏิบัติระดับ ปregar กลาง (ร้อยละ 17.54) และการปฏิบัติระดับน้อย (ร้อยละ 9.94) โดยมีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การเข้มงวด การตรวจอาการสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลายทุกตัวที่ผ่านจุดตรวจและพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคให้ครบถ้วนทุก สัตว์ทุกคัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์มีการเข้มงวด การกำกับ ตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ และชาガสัตว์ ส่วนการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การตรวจสอบรายงานสถานการณ์การระบาดของโรคภาพโรค แพรกในม้าจากทั่วโลกในเว็บไซต์ขององค์กรสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) รวมถึงการติดตามประกาศกำหนด เขตเฝ้าระวังโรคภาพโรคแพรกในม้า ในชนิดสัตว์ม้า ลา ล่อ ม้าลาย และอูฐ จากเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ ค่อนข้างน้อย และแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยให้ความสนใจ ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการรับรู้ข่าวสาร

การศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ และระดับการศึกษา ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ พบร้า มีผลทำให้เกิดความแตกต่างของระดับความรู้ ต่อมาตรการควบคุม และ ป้องกันโรคภาพโรคแพรกในม้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยพบว่าคะแนนความรู้ เพศหญิงสูงกว่า

เพชรฯ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อมาตรการการควบคุมป้องกันโรคล้มปีสกินพบว่า เพศ หน้าที่การปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และ วุฒิการศึกษา มีผลทำให้เกิดความแตกต่างต่อระดับความรู้ โดยพบว่าคะแนนความรู้เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย (ขวัญรัฐมนตรี และยศสรัส, 2565) และช่วงอายุที่แตกต่างกันอาจกล่าวได้ว่าคนที่เกิดในยุคที่ต่างกันจะเติบโตมาในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทำให้คนเกิดและเติบโตมาต่างยุคต่างสมัยมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันไป คนแต่ละ Generation มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านรวมไปถึง ความรู้ ในด้านต่าง ๆ ในส่วนของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เจ้าหน้าที่จะได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานทางวิชาการที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อความรู้เช่นเดียวกับการศึกษาของ ชนูปพร และศุภชาติ (2564) ซึ่งกล่าวว่า ระดับการศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน ทั้งการศึกษาจะช่วยให้บุคคลเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเข้าใจข่าวสารและข้อมูลที่รับได้ดี ในส่วนของตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม ไม่มีผลต่อความรู้ต่อมารการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคแพะพริกไนม้า อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เช่น หัวหน้าด่านักกันสัตว์ นายสัตวแพทย์ ที่มีประสบการณ์การทำงาน หรือรุ่นพี่ที่หน่วยงาน มีการสอนงานจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น มีการจัดทำคู่มือและขั้นตอนการปฏิบัติงาน และมีโอกาสได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการควบคุมและป้องกันโรคแพะพริกไนม้า จำกัดด่านกักกันสัตว์ หรือจากแหล่งอื่น ๆ อย่างสมำเสมอและเท่าเทียมกัน

การศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม พบว่า ทุกปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลทำให้เกิดความแตกต่างของระดับทัศนคติ ต่อมารการควบคุม และป้องกันโรคแพะพริกไนม้า โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) สอดคล้องกับการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ต่อปัจจัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน (ธูติรัตน์, 2557) ในส่วนของปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อทัศนคติ อาจกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาช่วงอายุที่แตกต่างกันทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างด้วยเชื้อชาติที่มีงานทำในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าระดับการศึกษาต่างกันทำให้ทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างด้วยแตกต่างกัน (พิมพ์ณา, 2562) และการศึกษาของ เดชา (2552) กล่าวว่า ในปัจจุบัน ทุก ๆ องค์กรมีประชากรอย่างน้อยสาม Generation เมื่อน ๆ กัน ซึ่งกำลังทำงานร่วมกัน ทำให้ ทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม ตลอดจนมีความต้องการในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ทั้งนี้พบว่าตำแหน่งงานต่างกัน มีผลทำให้เกิดทัศนคติแตกต่างกัน อาจเนื่องจากตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีโอกาสได้รับการเรียนรู้และการปลูกฝังค่านิยมทัศนคติในการปฏิบัติงาน ในส่วนของประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม อาจกล่าวได้ว่าโรคแพะพริกไนม้าเป็นโรคติดเชื้ออุบัติใหม่สำหรับสัตว์ในประเทศไทย ซึ่งที่ผ่านมากรมปศุสัตว์ได้เข้มงวดมาตรการควบคุม เฝ้าระวังป้องกันการแพร่ระบาดของโรค รวมทั้งมีการอบรมเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกันต่อมารการควบคุม และป้องกันโรคแพะพริกไนม้า ส่งผลให้เจ้าหน้าที่มีทัศนคติที่แตกต่างกัน

การศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม พบร้า ทุกปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลทำให้เกิดความแตกต่างของระดับการปฏิบัติ ต่อมาตรการควบคุม และป้องกันโรคการฟโรคเօฟริกาในมา ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ในการปฏิบัติงานการควบคุมการเคลื่อนสัตว์ ชาสัตว์ มีการตั้งจุดตรวจกำกับ ดูแล ตรวจสอบการเคลื่อนย้าย ตามกฎหมายส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ผู้ปฏิบัติเป็นเพศชาย จึงมีผลทำให้เกิดความแตกต่างของระดับ การปฏิบัติ และในส่วนของอายุอาจเนื่องด้วยเมื่อมีอายุมากขึ้นจะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ใช้หลักการเหตุผลที่มากขึ้น จึงส่งผลให้มีการปฏิบัติที่ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมสรรพสามิต ที่พบว่า บุคลากรกรมสรรพสามิตที่มีอายุและ ตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน ทำให้ผลสำเร็จในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน (สุโรจน, 2562) นอกจากนี้พบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเดช และนุจิรย์ (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน กลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา พบร้า ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกับอายุ และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการในปัจจุบันลักษณะการปฏิบัติงานอาศัยการทำงานเป็นทีมมากขึ้น จึงทำให้เกิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จึงอาจทำให้ไม่เกิดเชื่องว่าง ด้านอายุ ซึ่งส่งผลดีต่อการปฏิบัติการ ความร่วมมือร่วมใจจะเป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น หากองค์กรมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดความแตกต่างด้านอายุ กระชับความสัมพันธ์ ซึ่งอาจทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น ในส่วนของระดับการศึกษาและตำแหน่ง แตกต่างกันมีผลทำให้เกิดความแตกต่างระดับการปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากขั้นตอนรับบุคลากรให้แต่ละตำแหน่งงานมีความเหมาะสมของภาระงานที่รับผิดชอบ กับระดับการศึกษาและความรู้ความสามารถ (สุรีย์พร, 2558) ในส่วนของประสบการณ์การทำงาน และประวัติการอบรม อาจกล่าวได้ว่า ประสบการณ์การทำงานและประวัติการอบรมของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์แตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานและผ่านการฝึกอบรมเป็นการสั่งสมความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันที หรือมีพฤติกรรมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการตามนโยบายของหน่วยงาน สร้างความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของเจ้าหน้าที่อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตของบุคลากรให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุจิตรา (อ้างถึงใน อาจารี, 2563, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงให้บุคลากรมีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการทำงานที่เหมาะสม มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงทั้งในงานปัจจุบัน และเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับงานในอนาคต อันจะส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันและการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคเชื้อไวรัสโคโรนาในม้า พบร่วมกับทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติ และมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ส่วนความรู้กับทัศนคติ และความรู้กับการปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับการศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตามการรับรู้ของพยาบาลในการช่วยเหลือ และสร้างเสริมสุขภาพของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ที่พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามการรับรู้ของพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับทัศนคติ และการปฏิบัติ (สุมิตรา และคณะ, 2555) เช่นเดียวกับการศึกษา ความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดไทยในงานสร้างเสริมสุขภาพ พบร่วมกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการปฏิบัติงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกล่าวคือผู้ที่มีทัศนคติดีมีแนวโน้มที่จะมีการปฏิบัติงานสร้างเสริมสุขภาพมาก (ลิลิตา, 2564) เช่นเดียวกับ Siltrakool (2017) ซึ่งกล่าวว่าทัศนคติกับการปฏิบัติงานการจ่ายยาปฏิชีวนะของเภสัชกรชุมชนไทย มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อ กันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์มีความรู้โดยการจัดฝึกอบรม จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าข้อมูล การรับรู้ข่าวสาร และการหาความรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์ความรู้ในปัจจุบันที่จะต้องมีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ มีคุณลักษณะของการเรียนรู้เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์ และมีศักยภาพในการตรวจสอบหาความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ให้สูงขึ้น

จากการศึกษารั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับมาก มีทัศนคติเชิงบวก และมีการปฏิบัติระดับมาก นอกจากนี้ทัศนคติยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคเชื้อไวรัสโคโรนาในม้า ซึ่งโดยภาพรวมนั้นเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ มีความพร้อมที่จะขับเคลื่อนในการปฏิบัติงาน แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรพัฒนาองค์ความรู้บางประเด็นให้กับเจ้าหน้าที่ที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ในการปฏิบัติภารกิจให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

1 ผลสำเร็จเชิงปริมาณ

1.1 ทราบระดับความรู้ต่อมาตรการการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคเชื้อไวรัสโคโรนาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ โดยส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่มีความรู้ระดับมาก (ร้อยละ 98.05) และมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ระดับปานกลาง (ร้อยละ 1.36) ส่วนน้อยที่มีความรู้ระดับน้อย (ร้อยละ 0.58) และการศึกษาทัศนคติ พบร่วมกับเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ส่วนมากมีทัศนคติเชิงบวก (ร้อยละ 94.15) มีส่วนน้อยที่มีทัศนคติระดับปานกลาง (ร้อยละ 5.85) โดยไม่มีทัศนคติในระดับเชิงลบต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคเชื้อไวรัสโคโรนาในม้า นอกจากนี้ทำให้ทราบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคเชื้อไวรัสโคโรนาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ โดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ

ระดับมาก (ร้อยละ 72.51) รองลงมา เป็นการปฏิบัติระดับปานกลาง (ร้อยละ 17.54) และ มีการปฏิบัติระดับน้อย (ร้อยละ 9.94)

1.2 ทราบระดับความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลดังกล่าว การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคภาพโprocแพร์ิกาในม้า กับปัจจัยพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ด้วยวิธี Spearman's Rank Correlation Coefficient Analysis พบว่า ทัศนคติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติ ($p\text{-value} < 0.001$) และมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r=0.690$) ส่วนความรู้กับทัศนคติ และความรู้กับการปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กัน

2 ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ

2.1 สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงนโยบาย และมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคภาพโprocแพร์ิกาในม้า ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ และทำให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับดี มีทัศนเชิงบวก และ การปฏิบัติระดับปานกลาง การปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติ จึงอาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมนั้นเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์มีศักยภาพ และมีความพร้อมที่จะขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในมาตรการเฝ้าระวัง การควบคุม และป้องกันโรคภาพโprocแพร์ิกาในม้า

2.3 สามารถนำผลงานไปใช้วางแผน กลยุทธ์ส่งเสริม สนับสนุน ความรู้ ปรับทัศนคติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในรูปแบบและทิศทางเดียวกัน และสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์กร ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาให้สำเร็จตามเป้าหมาย

3.3 การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

3.3.1 จากผลการศึกษาตารางที่ 7 (ข้อที่ 8) เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ร้อยละ 53.22 ไม่เคยผ่านการอบรม ตารางที่ 8 เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์มีระดับคะแนนความรู้มาก ร้อยละ 98.05 ตารางที่ 11 (ข้อ 10) เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์เห็นด้วยว่าการอบรมเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และตารางที่ 14 ประวัติการอบรมไม่มีผลต่อความรู้ที่เกี่ยวกับ AHS ดังนั้นการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ควรเป็นการอบรมในรูปแบบ การฝึกอบรมพร้อมกับการปฏิบัติงานจริง on the job training

3.3.2 จากผลการศึกษาตารางที่ 9 (ข้อที่ 7) คำถามที่ตอบผิดมากที่สุด ร้อยละ 91.62 เมื่อเกิดการบาดของโรคภาพโprocแพร์ิกาในม้า ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์กลุ่มเสี่ยง กรมปศุสัตว์จะทำการฉะลอกเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ อุฐ และม้าลายทั้งประเทศ เป็นระยะเวลา 60 วัน หรือจนกว่าจะไม่มีการระบาด การประเมินความรู้ในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ดังนั้นการจัดอบรม ให้องค์ความรู้ที่ถูกต้องแก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ จะช่วยให้เจ้าหน้าที่มีองค์ความรู้ที่ถูกต้อง และให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

3.3.3 นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผน และปรับแนวโน้มการปฏิบัติงานในมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคการโกรกแอดฟิริกาในม้า ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.4 ความยุ่งยากและข้อซ้อนในการดำเนินการ

3.4.1 การออกแบบแบบสอบถาม และทดสอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้เครื่องมือวัดที่มีความเที่ยงตรง และระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ยอมรับได้ และการวิเคราะห์ข้อมูล ประมาณผลโดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ

3.4.2 เจ้าหน้าที่มีภารกิจที่หลากหลายทำให้ติดต่อเจ้าหน้าที่ล่าบาก ผู้วิจัยได้แก้ไขโดยการประสานเจ้าหน้าที่แต่ละด่านกักกันสัตว์โดยตรงเพื่อให้ร่วมตอบแบบสอบถาม

3.5 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

3.5.1 ใช้ระยะเวลาในการติดตามและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม เนื่องจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนมาก และมาจากการดำเนินการหลายด้านฯ

3.5.2 การออกแบบแบบสอบถาม และทดสอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้เครื่องมือวัดที่มีความเที่ยงตรง และระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ยอมรับได้ ต้องใช้การทดสอบและปรับแก้แบบสอบถามหลายครั้ง เพื่อให้แบบสอบถามสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3.5.3 ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ ในการใช้โปรแกรมคำนวณต่าง ๆ

บทที่ 4

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ในครั้งนี้ สามารถใช้ผลการศึกษานี้ในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน ความรู้ ปรับทัศนคติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในรูปแบบและทิศทางเดียวกัน และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ ในการปฏิบัติงานมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกฟริกาในม้า โดยเห็นควรให้กองสารวัตรและกักกัน วางแผนปรับกลยุทธ์ส่งเสริม สนับสนุนการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกฟริกาในม้าในประเทศไทย โดยการเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ด้านกักสัตว์ ดังนี้

4.1 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอโดยให้มีการจัดอบรมเสริมความรู้ด้านการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกฟริกาในม้า ให้กับเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์ โดยมีการจัดอบรมเชิงวิชาการ และเชิงปฏิบัติการ หรือจัดอบรมระบบออนไลน์เพื่อให้การอบรมเป็นไปได้อย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการพัฒนาของทีมงานด้านกักกันสัตว์ที่มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

4.2 ควรให้ความสำคัญและส่งเสริมด้านความสามารถของบุคลากร ให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น เปิดโอกาสให้บุคลากรใช้ความสามารถ ให้พริบปฏิภาณ วิธีการ การตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพประมաณตามเวลาที่กำหนด รวมทั้งเมื่อมีการกำหนดโครงสร้างหน่วยงานแล้ว หากพบว่าคุณสมบัติหรือความสามารถของบุคลากรยังไม่เหมาะสม ควรให้การสนับสนุนส่งเสริมในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เช่น ส่งเข้าอบรมโครงการต่าง ๆ เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้ หรือนำมาพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่อไป

4.3 จัดทำคู่มือและขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถทำงานแทนกันได้ และเป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรที่เข้ามาใหม่สำหรับเป็นแนวทางในการศึกษาจากคู่มือก่อนการลงมือปฏิบัติงาน ทั้งจากบุคลากรบรรจุใหม่ การโอนย้าย หรือการมาช่วยราชการ เป็นต้น

4.4 ซักซ้อมแผนการดำเนินงานให้กับเจ้าหน้าที่ด้านกักกันสัตว์เป็นประจำ เพื่อให้การดำเนินงาน การเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันโรคกาฬโรคแอกฟริกาในม้า เป็นไปได้อย่างมีระเบียบแบบแผน ถูกต้องตามกฎหมายและหลักวิชาการ และสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ

4.5 ควรมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นทีมมากขึ้น เพื่อสร้างความรักความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมช่วยเหลือ และสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.6 เพิ่มเติมช่องทางการรายงานข้อมูลอย่างเป็นปัจจุบันที่สุด เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อแจ้งเตือนสถานการณ์ระบาดของโรคต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกอัปเดตในต่างประเทศที่ได้รับการรับรอง ประกาศชะลอการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากประเทศที่มีโรคระบาด ที่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็วที่สุด

4.7 มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ระบุข้อควรระวัง เนื่องจากโรคต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ เช่น สิ่งของออนไลน์ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องของประชาชนและเจ้าหน้าที่ ช่องทางต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เช่น สื่อออนไลน์ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องของประชาชนและเจ้าหน้าที่

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางดวงแก้ว แสนบุบพา)

ผู้ขอประเมิน

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นของผู้ขอรับการประเมินเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวชวัญใจ แก้วคำภา	20	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(.....นายณรงค์ รัตนตรัยวงศ์.....)

ตำแหน่ง หัวหน้าด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร

...../...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

ลงชื่อ.....

...../...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอี้นไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นายประภิจ ศรีไสย นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสุขภาพสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครพนม นางสาวอรพรรณ อาจคำภา นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานปศุสัตว์เขต 4 นายสุพจน์ หนูปัทยา นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสุขภาพสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดมุกดาหาร นางสาวชวัญระมิงค์ กุญชร นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ ฝ่ายระหว่างประเทศ กองสารวัตรและกักกัน นางสาวสุภาพร สมรูป อาจารย์สัตวแพทย์ ประธานหลักสูตร วท.บ.สัตวศาสตร์ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ช่วยให้คำปรึกษาในการออกแบบแบบสอบถาม นายวีระพงศ์ สีหาปัญญา นักกายภาพบำบัดชำนาญการ โรงพยาบาลปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ที่ช่วยให้คำปรึกษาการเขียนผลงานวิชาการ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจทานผลงานวิชาการ นางสาวชนกพร สีจันทร์เคน นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ ด่านกักกันสัตว์อุบราชธานี ที่ช่วยให้คำปรึกษา การเขียนผลงานวิชาการ เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลการเขียนผลงานวิชาการ และ บุคลากรของกองสารวัตรและกักกันทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ที่ไม่ได้กล่าวถึงที่ทำให้ผลงานวิจัยนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

- กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2565. การดำเนินงานของกรมปศุสัตว์. แหล่งที่มา :
- กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์. 2563. มาตรการเฝ้าระวังป้องกันโรคกาฬโรคม้า "AHS". แหล่งที่มา :
- จตุพร กระจายศรี, จิตบรรจง ทุมพงษ์. 2563. ภาพโรคแอลฟริกาในม้า โรคติดเชื้ออุบัติใหม่ในประเทศไทย. แหล่งที่มา :
- ชนูญพร สีจันทร์เ肯 และศุภชาติ โ渥ภาสวัชราณนท์. 2566. ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกัน โรคไข้หวัดนก ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ แหล่งที่มา : <a href="https://aqi.dld.go.th/webnew/index.php/th/organization-menu/research (15 กันยายน 2567)

ฐานปนา จารุธรรมสิริ. 2563. รู้จักกับการโรคแอฟริกาในม้า โรคระบาดใหม่ในประเทศไทย. แหล่งที่มา :

<https://www.readvpn.com/Topic/Info/1e0deb2f-847f-46428fe8c985da5883b3?fbclid=IwAR3I4-jhrQQtr-vq9O4v2WusTjjgx0NSbhrlt0Y0db-i-P7JWLWwzjjnU0E> (14 ตุลาคม 2567)

ธิติรัตน์ ชะเอม. 2557. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. แหล่งที่มา : <https://www.pbru.ac.th/pbru/wp-content/uploads/files/%E0%B8%9B%E0%B8%B1%E0%B8%88%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%AA%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%95.pdf> (14 ตุลาคม 2567)

ประชาติ เทเสนา, ฤทธิวรรณ วินิจกรรม, ณัฐวุฒิ นุชประยูร, นلين อารียา, ภูชงค์ ลาภโภณนันท์. 2563.

African Horse Sickness (การโรคแอฟริกาในม้า). แหล่งที่มา : <https://vs.mahidol.ac.th/th/assets/images/articles/AHS.pdf> (16 กันยายน 2567)

เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. (2552). การรับรู้คุณลักษณะของเจเนอเรชั่นวายและแรงจูงใจในการทำงาน :

มุ่มองระหว่างเจเนอเรชั่นต่างๆในองค์กร. งานวิจัยส่วนบุคคล คณะพานิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แหล่งที่มา : <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/CBSReview/article/view/3972> (14 ตุลาคม 2567)

พิมพ์ณดา เลิศปกรณ์ธีรทัต. (2562). การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการทำงานร่วมกับคนต่างวัย ของประชากรที่มี

งานทำในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. แหล่งที่มา : <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-7/6114152039.pdf>. (21 ตุลาคม 2567)

ลิลิตา พรหมปั้น. 2564. การศึกษา ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดไทยในงานสร้างเสริมสุขภาพ. วิทยานิพนธ์เสนอปัจจุบันที่ติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร แหล่งที่มา : <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3909/3/59062900.pdf> (21 ตุลาคม 2567)

วิสาข ภู่จินดา. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติด้านสิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :

บางกอกบล็อก. ประชาติ เทเสนา, ฤทธิ์วรรณ วินิจกรรม, ณัฐวุฒิ นุชประยูร, นلين อารียา, ภูชงค์ ลาภโภณนันท์. 2563. African Horse Sickness (การโรคแอฟริกาในม้า). แหล่งที่มา : <https://vs.mahidol.ac.th/th/assets/images/articles/AHS.pdf> (12 สิงหาคม 2567)

- สุนิตร้า ชูแก้ว ยุพาริน พิริโพธิ์งาม และวรรณภา ประไฟฟานิช. 2555. ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตาม การรับรู้ของพยาบาลในการช่วยเหลือและสร้างเสริมสุขภาพของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง แหล่งที่มา : <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/RNJ/article/view/8973> (10 กรกฎาคม 2567)
- สุรีย์พร น้อยมนี. 2558. ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร แหล่งที่มา : <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/196> (16 สิงหาคม 2567)
- สุโรจนा ศากยะ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมสรรพสามิตร. แหล่งที่มา : <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-7/6114152058.pdf>. (11 สิงหาคม 2567)
- แสงเดือน วนิชธรรมศักดิ์. (2555). การรับรู้ภาพลักษณ์และคุณภาพบริการ: กรณีศึกษา ธนาคารเกียรตินาคินสาขากรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุดรธานี.
- สำนักควบคุม ป้องกัน และปราบปรามสัตว์ กรมปศุสัตว์. 2566. ประเทศไทยได้รับสถานภาพปลอดโรคแอฟริกาในม้าจากองค์การสุขภาพสัตว์โลก (WOAH) แหล่งที่มา : <https://dcontrol.dld.go.th/webnew/index.php/th/news-menu-2/african-horse-sickness/8449-woah> (1 ตุลาคม 2567)
- อัครเดช ไม้จันทร์ และนุจเรีย แซ่จิว. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี.ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2561 แหล่งที่มา : <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/11704> (16 มิถุนายน 2567)
- อาจารี ฤทธิชัย. (2563). อิทธิพลของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงต่อการเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง ของสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร. (20 สิงหาคม 2567)
- Bloom, B.S.(1964). Taxonomy of education objective: The classification of educational goals: Handbook II: Affective domain. New York: David McKay.
- Nadler, Leonard, and Wiggs, Garland D.. (1989). Managing Human Resource Development. San Francisco: Jossey-Bass.
- Rovinelli, R. J.,& Hambleton, R.K. (1977) On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. Dutch Journal of Educational Research, 2, 49 – 60.

- Siltrakool B. Assessment of Community Pharmacists' Knowledge, Attitude and Practice Regarding Non-Prescription Antimicrobial Use and Resistance in Thailand. United Kingdom: University of Hertfordshire; 2017.
- Yamane, T. (1967). Statistics: An Introductory Analysis. 2nd ed. New York : Harper and Row

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความรู้ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมาก�行การเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน
โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า(African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันลัตัวร์
(Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and Prevention
Measures of African Horse Sickness of the Animal Quarantine Officers)

แบบสอบถาม

**“ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคแอฟริกาในม้า
(African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์”**

(Knowledge, Attitude and Practice for Surveillance, Control and Prevention

Measures of African Horse Sickness of the Animal Quarantine Officers)

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินและการพัฒนาแผนงานให้เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ในการสร้างทัศนคติอันนำไปสู่การปฏิบัติในการป้องกัน และควบคุมโรคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ดังนั้น จึงควรรื่อความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามนี้ ตามความเป็นจริง โดยข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ส่วน (43 ข้อ)

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (12 ข้อ)

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) (10 ข้อ)

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) (10 ข้อ)

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมากการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) (10 ข้อ)

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ (1 ข้อ)

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

หญิง

ชาย

1.2 อายุ (ปี)

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าประถมศึกษา

ประถมศึกษา

- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา
- ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

1.4 สังกัดด้านกักกันสัตว์ (กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ระบุด้านกักกันสัตว์ที่ปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน)

☐ ด้านกักกันสัตว์พะนนครศรีอยุธยา	☐ ด้านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์
☐ ด้านกักกันสัตว์ลพบุรี	☐ ด้านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน
☐ ด้านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี	☐ ด้านกักกันสัตว์ตาก
☐ ด้านกักกันสัตว์ชัยนาท	☐ ด้านกักกันสัตว์พิษณุโลก
☐ ด้านกักกันสัตว์สระบุรี	☐ ด้านกักกันสัตว์พิจิตร
☐ ด้านกักกันสัตว์นครนายก	☐ ด้านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์
☐ ด้านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี	☐ ด้านกักกันสัตว์นครสวรรค์
☐ ด้านกักกันสัตว์สระแก้ว	☐ ด้านกักกันสัตว์กำแพงเพชร
☐ ด้านกักกันสัตว์ตราด	☐ ด้านกักกันสัตว์เพชรบุรี
☐ ด้านกักกันสัตว์จันทบุรี	☐ ด้านกักกันสัตว์ราชบุรี
☐ ด้านกักกันสัตว์บุรีรัมย์	☐ ด้านกักกันสัตว์กาญจนบุรี
☐ ด้านกักกันสัตว์สุรินทร์	☐ ด้านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์
☐ ด้านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ	☐ ด้านกักกันสัตว์ชุมพร
☐ ด้านกักกันสัตว์นครราชสีมา	☐ ด้านกักกันสัตว์สงขลา
☐ ด้านกักกันสัตว์มหาสารคาม	☐ ด้านกักกันสัตว์ราษฎร์
☐ ด้านกักกันสัตว์ยโสธร	☐ ด้านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช
☐ ด้านกักกันสัตว์อุดรธานี	☐ ด้านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานนานาชาติสมุย
☐ ด้านกักกันสัตว์ขอนแก่น	☐ ด้านกักกันสัตว์สตูล
☐ ด้านกักกันสัตว์มุกดาหาร	☐ ด้านกักกันสัตว์ภูเก็ต
☐ ด้านกักกันสัตว์นครพนม	☐ ด้านกักกันสัตว์ตรัง
☐ ด้านกักกันสัตว์หนองคาย	☐ ด้านกักกันสัตว์ระนอง
☐ ด้านกักกันสัตว์อุบลราชธานี	☐ ด้านกักกันสัตว์ชลบุรี
☐ ด้านกักกันสัตว์เลย	☐ ด้านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
☐ ด้านกักกันสัตว์เชียงใหม่	☐ ด้านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง

- ด่านกักกันสัตว์ลำพูน
- ด่านกักกันสัตว์ลำปาง
- ด่านกักกันสัตว์แพร่
- ด่านกักกันสัตว์เชียงราย
- ด่านกักกันพระยา
- ด่านกักกันสัตว์น่าน
- ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง
- ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพฯ
- ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา
- ด่านกักกันสัตว์นครปฐม
- ด่านกักกันสัตว์ไพรเซนีย์กรุงเทพ
- อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ตำแหน่ง

- หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
- นายสัตวแพทย์
- สัตวแพทย์
- นักวิทยาศาสตร์
- พนักงานราชการ
- ลูกจ้างชั่วคราวพนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์
- จ้างเหมาบริการงานตรวจควบคุมสินค้าปศุสัตว์
- จ้างเหมาบริการช่วยงานด้านสัตวแพทย์
- อื่น ๆ
(ระบุ).....

1.6 ระดับ (เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ)

- ชำนาญการพิเศษ
- ชำนาญการ
- ปฏิบัติการ
- อาชุส
- ชำนาญงาน
- ปฏิบัติงาน
- อื่น ๆ
(ระบุ).....

1.7 ประสบการณ์การทำงานในกรมปศุสัตว์ (โปรดระบุจำนวนปี หากน้อยกว่า 1 ปี ให้ระบุเป็น 1 ปี)

.....

1.8 ภารกิจการปฏิบัติงาน ณ ด่านกักกันสัตว์ (เลือกได้หลายข้อ)

- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำเข้า ซึ่งสัตว์หรือชาگสัตว์เข้าในราชอาณาจักร
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำผ่าน ซึ่งสัตว์หรือชาగสัตว์เข้าในราชอาณาจักร
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการนำออก ซึ่งสัตว์หรือชาగสัตว์นองกราชอาณาจักร
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือชาగสัตว์ ในราชอาณาจักร
- กำกับดูแล ติดตามและเฝ้าระวังโรคบาดสัตว์
- ควบคุมการดำเนินการตรวจสอบและรับรองสถานกักกันสัตว์ ชาగสัตว์
- อื่น ๆ (ระบุในข้อถัดไป)

1.9 หน้าที่ปฏิบัติงานอื่นๆ ณ ด่านกักกันสัตว์ (ถ้ามี)

.....

1.10 ประวัติการอบรม สัมมนา และเข้าร่วมประชุม เกี่ยวกับโรคมาพาร์กแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) หรือหลักสูตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ไม่เคยผ่านการอบรม
- เคยผ่านการอบรม

1.11 หากเคยมีประวัติการอบรมเกี่ยวกับโรคมาพาร์กแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) โปรดระบุชื่อหลักสูตร (ถ้ามี)

.....

1.12 ระบุปี พ.ศ. ที่เข้าร่วมอบรม (ประมาณปี พ.ศ.)

.....

ส่วนที่ 2 ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคมาพาร์กแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness)

2.1 โรคมาพาร์กแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เกิดจากเชื้อไวรัส RNA ที่ก่อโรคในสัตว์ตระกูล Equids

- ใช่
- ไม่ใช่

2.2 โรคมาพาร์กแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) มีแมลงดูดเลือดเป็นพาหะนำโรค เช่น ริน ยุง เหลือบ และเห็บ เป็นต้น

- ใช่
- ไม่ใช่

2.3 โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เป็นโรคอุบัติใหม่ เมื่อม้าได้รับเชื้อไวรัสดังกล่าว จะทำให้เกิดการตายแบบเฉียบพลัน เนื่องจากม้าในประเทศไทยยังไม่เคยมีภูมิคุ้มกันต่อโรค

- ใช่
- ไม่ใช่

2.4 ใน การตรวจวินิจฉัยโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ตัวอย่างที่สามารถเก็บเพื่อส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการได้คือ ตัวอย่างเลือดเท่านั้น (**ลบ**)

- ใช่
- ไม่ใช่

2.5 โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) สามารถป้องกันการแพร่กระจายของโรคได้โดยการทำลายและกำจัดชาگสัตว์ป่วย รวมทั้งควบคุมแมลงพาหะนำโรค

- ใช่
- ไม่ใช่

2.6 กรณีสัตว์ตระกูลม้า ลา ล้อ และม้าลาย ที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรอย่างถูกต้องตามระเบียบและเงื่อนไขของกรมปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่จะทำการสั่งกักสัตว์เพื่อตรวจโรค และเก็บตัวอย่างจากสัตว์ตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- ใช่
- ไม่ใช่

2.7 เมื่อเกิดการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์กลุ่มเสี่ยง กรมปศุสัตว์จะทำการชลอเคลื่อนย้ายม้า ลา ล้อ อูฐ และม้าลายทั้งประเทศ เป็นระยะเวลา 60 วัน หรือจนกว่าจะไม่มีการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) (**ลบ**)

- ใช่
- ไม่ใช่

2.8 สัตว์ตระกูลม้า ลา ล้อ และม้าลาย ที่จะทำการเคลื่อนย้ายจะต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ โดยใช้ไมโครชิพที่ได้มาตรฐานสากล และสมุดประจำตัวม้าที่มีข้อมูลครบถ้วน

- ใช่
- ไม่ใช่

2.9 เจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้าย ม้า ลา ล้อ และม้าลาย จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ

- ใช่
- ไม่ใช่

2.10 ในการรณรงค์การฉีดวัคซีนโรคมาลาเรียและอูฐ จะดำเนินการรอบจุดเกิดโรคในพื้นที่โซนเกิดโรค โซนป้องกันโรค และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่สัตว์ที่ยังไม่ได้รับเข็มในการลดอัตราการตายที่จะเกิดขึ้น

ใช่

ไม่ใช่

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคมาลาเรียและอูฐ ในม้า (African Horse Sickness)

3.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าโรคมาลาเรียและอูฐในม้า (African Horse Sickness) ทำให้เกิดความเสียหายอย่างสูงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงม้า และผู้ประกอบการเลี้ยงม้าในประเทศไทย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ไม่เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

เห็นด้วย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการเคลื่อนย้าย ม้า ลา ล้อ และม้าลาย ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากต่อการระบาดของโรคมาลาเรียและอูฐในม้า (African Horse Sickness)

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ไม่เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

เห็นด้วย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.3 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการควบคุมเคลื่อนย้ายม้า ลา ล้อ และม้าลาย เป็นการช่วยควบคุม การแพร่กระจายของโรคมาลาเรียและอูฐในม้า (African Horse Sickness) ได้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ไม่เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

เห็นด้วย

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์ตระกูลม้าเข้ามาในฟาร์ม และบริเวณใกล้เคียงในช่วงที่มีการระบาดของโรค

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.5 ท่านคิดว่าในกรณีที่yanพานะบรรทุกสัตว์ที่ผ่านการฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ณ จุดตรวจทุกคันนั้น มีส่วนช่วยลดความเสี่ยงของการระบาดของโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ได้

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่ากรณีเจ้าของหรือผู้ประกอบการที่เคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย ไปยัง กลุ่มจังหวัดที่เป็นพื้นที่ปลодดโรค จะต้องแสดงหลักฐานรายงานผลการตรวจโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ซึ่งต้องให้ผลเป็นลบเท่านั้น

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.7 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่ามาตรการเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ และม้าลาย การดำเนินการเก็บตัวอย่างเลือดเพื่อส่งตรวจหาเชื้อโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) สามารถส่งตัวอย่างตรวจ ที่ห้องปฏิบัติการที่กรมปศุสัตว์รับรองเท่านั้น

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.8 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ การนำเข้าม้า ลา ล่อ อูฐ และม้าลาย ที่มาจากแหล่งประเทศต้นทางที่ได้รับการตรวจรับรองจากกรมปศุสัตว์ เป็นการป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) เข้ามาในประเทศไทย

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.9 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าการบูรณาการร่วมงานกันของหน่วยงานทุกภาคส่วนรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องของการเลี้ยงม้าทั้งหมด ช่วยให้มาตรการเฝ้าระวังโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.10 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) แก่เจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรค

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- เห็นด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ ต่อมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness)

- ไม่ปฏิบัติ หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง หมายถึง ความถี่ในการปฏิบัติมากกว่า 6 เดือน/ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย หมายถึง ความถี่ในการปฏิบัติทุก 3 – 6 เดือน/ครั้ง
- ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ความถี่ในการปฏิบัติทุกสัปดาห์ หรือทุก 1-2 เดือน/ครั้ง

4.1 ท่านได้ตรวจสอบรายงานสถานการณ์การระบาดของโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) จากที่ว่าโดยในเว็บไซต์ขององค์การสุขภาพสัตว์โลก (World Organization for Animal Health, WOAH)

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.2 เมื่อประเทศไทยได้รับสถานภาพปลอดโรคแอฟริกาในม้าจากองค์การสุขภาพสัตว์โลกแล้ว ท่านได้ดำเนินการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ชนิดม้า ลา ล่อ ภายในประเทศ ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. 2558

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.3 ท่านได้เข้มงวดตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย โดยสุ่มตรวจสอบแหล่งที่มา แหล่งที่ไป แหล่งที่อยู่อาศัย ตลอดจนสภาพร่างกาย ด้วยสุ่มตรวจสูบและดูแหล่งที่มาต้นทางและปลายทางการเคลื่อนย้าย

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.4 ท่านได้ติดตามประกาศกำหนดเขตเฝ้าระวังโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ในชนิดสัตว์ม้า ลา ล่อ ม้าลาย และอูฐ จากเรื่องไซต์ของกรมปศุสัตว์ เป็นประจำ

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.5 ท่านได้ดำเนินการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ชนิดม้า ลา ล่อ กรณีเข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโกระบาดชั่วคราว หรือเขตเฝ่าระวังโกระบาด ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโกระบาดชั่วคราว เขตโกระบาด หรือเขตเฝ่าระวังโกระบาด พ.ศ. 2559

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.6 ท่านได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารประกอบการเคลื่อนย้ายต่างๆ รวมทั้งหลักฐานรายงานผลการตรวจโกระบาดทั้งกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายใน เขตโกระบาด หรือ เขตเฝ่าระวังโกระบาด

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.7 ท่านได้เข้มงวดดำเนินการปฏิบัติการทำลายเชื้อโรค ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเคลื่อนย้ายสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย อาทิ ฉีดพ่นยานพาหนะด้วยยาฆ่าเชื้อ กำจัดมูลสัตว์และสิ่งปฏิกูลซึ่งอาจนำพาৎของโรคได้

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.8 ท่านได้เข้มงวดการตรวจสอบการสัตว์ตระกูลม้า ลา ล่อ และม้าลาย ทุกตัวที่ผ่านจุดตรวจและพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคให้รับประทานทุกสัตว์ทุกคัน

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.9 ท่านได้ประสานและทำงานร่วมกับ สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือปศุสัตว์จังหวัด เพื่อวางแผนและดำเนินการควบคุมป้องกันโรค

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

4.10 ท่านได้ประสานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกำลังในการป้องกันการลักลอบเคลื่อนย้ายม้า ลา ล่อ อุฐ และม้าลาย

- ไม่ปฏิบัติ
- ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
- ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
- ปฏิบัติเป็นประจำ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนามาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า (African Horse Sickness) ในประเทศไทย ของเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์ (ถ้ามี)

ตารางการให้คะแนน (Questionnaire Scoring Table)

คำตอบ ความรู้ (Knowledge)	คำถามข้อที่									
	K1	K2	K3	K4	K5	K6	K7	K8	K9	K10
1. ใช่	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
2. ไม่ใช่	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0

ภาคผนวก ฯ

ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตาม พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. 2558

ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

หน้า ๒๑

เล่ม ๓๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานกักสัตว์หรือชา กสัตว์เพื่อตรวจสอบโรคระบาดในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือชา กสัตว์ ภายในประเทศและระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามคำนิยาม “ด่านกักกันสัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดให้ด่านกักกันสัตว์ที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพ มีอาณาเขตตามเขตคลองเตย เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ (ยกเว้นเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ)

(๒) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอ ของจังหวัดนนทบุรี

(๓) ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง มีอาณาเขตตามเขตลาดกระบัง เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปทุมธานี

(๔) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเขตคลองเตย เขตบางขุนเทียน เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว เขตลาดกระบัง และเขตหนองจอก)

(๕) ด่านกักกันสัตว์สระบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสระบุรี

(๖) ด่านกักกันสัตว์พระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอ ของจังหวัด พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง

(๗) ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลพบุรี

(๘) ด่านกักกันสัตว์ชัยนาท มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชัยนาท และจังหวัดสิงห์บุรี

หน้า ๒๒

เล่ม ๓๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

- (๙) ด่านักกันสัตว์ชลบุรี มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี
- (๑๐) ด่านักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชลบุรี (ยกเว้นเขตอำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี)
- (๑๑) ด่านักกันสัตว์สะแก้ว มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสะแก้ว
- (๑๒) ด่านักกันสัตว์ปราจีนบุรี มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปราจีนบุรี
- (๑๓) ด่านักกันสัตว์จันทบุรี มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง
- (๑๔) ด่านักกันสัตว์ตราด มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตราด
- (๑๕) ด่านักกันสัตว์ศรีราชา ย มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดศรีราชา
- (๑๖) ด่านักกันสัตว์นครนายก มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครนายก และจังหวัดชัยภูมิ
- (๑๗) ด่านักกันสัตว์บุรีรัมย์ มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์
- (๑๘) ด่านักกันสัตว์สุรินทร์ มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุรินทร์
- (๑๙) ด่านักกันสัตว์ศรีสะเกษ มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ
- (๒๐) ด่านักกันสัตว์อุบลราชธานี มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี
- (๒๑) ด่านักกันสัตว์ยโสธร มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดยโสธร และจังหวัดอุบลราชธานี
- (๒๒) ด่านักกันสัตว์หนองคาย มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดหนองคาย และจังหวัดบึงกาฬ
- (๒๓) ด่านักกันสัตว์เลย มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเลย
- (๒๔) ด่านักกันสัตว์นครพนม มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครพนม
- (๒๕) ด่านักกันสัตว์มุกดาหาร มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมุกดาหาร
- (๒๖) ด่านักกันสัตว์อุดรธานี มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดสกลนคร
- (๒๗) ด่านักกันสัตว์ขอนแก่น มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดหนองบัวลำภู

หน้า ๒๓

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง ราชกิจจานุเบka ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘

(๒๙) ด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด

- (๓๐) ด่านกักกันสัตว์เชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงใหม่
- (๓๑) ด่านกักกันสัตว์แม่ย่องสอน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแม่ย่องสอน
- (๓๒) ด่านกักกันสัตว์เชียงราย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงราย
- (๓๓) ด่านกักกันสัตว์น่าน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดน่าน
- (๓๔) ด่านกักกันสัตว์พะ夷า มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพะ夷า
- (๓๕) ด่านกักกันสัตว์ลำปาง มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำปาง
- (๓๖) ด่านกักกันสัตว์ลำพูน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำพูน
- (๓๗) ด่านกักกันสัตว์แพร่ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแพร่
- (๓๘) ด่านกักกันสัตว์กำแพงเพชร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกำแพงเพชร
- (๓๙) ด่านกักกันสัตว์ตาก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตาก
- (๔๐) ด่านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุตรดิตถ์
- (๔๑) ด่านกักกันสัตว์พิจิตร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิจิตร
- (๔๒) ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย
- (๔๓) ด่านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบูรณ์
- (๔๔) ด่านกักกันสัตว์นครสวรรค์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี
- (๔๕) ด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร
- (๔๖) ด่านกักกันสัตว์กาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกาญจนบุรี
- (๔๗) ด่านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี
- (๔๘) ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดราชบุรี
- (๔๙) ด่านกักกันสัตว์นครปฐม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครปฐม
- (๕๐) ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หน้า ๒๔

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

- (๔๐) ด่านกักกันสัตว์ชุมพร มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ยกเว้นเขตอำเภอเกาะสมุย)
- (๔๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานนานาชาติสมุย มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- (๔๒) ด่านกักกันสัตว์ระนอง มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดระนอง
- (๔๓) ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา
- (๔๔) ด่านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง
- (๔๕) ด่านกักกันสัตว์ตรัง มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่
- (๔๖) ด่านกักกันสัตว์สงขลา มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดสงขลา
- (๔๗) ด่านกักกันสัตว์สตูล มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดสตูล
- (๔๘) ด่านกักกันสัตว์ราธิวาส มีอำนาจเขตตามเขตอำเภอภูกรำเกอของจังหวัดราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานี

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

หน้า ๓๖
ก. เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๙๔ ๙ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงานกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจสอบโรคระบาดในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในประเทศไทยและระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยาม คำว่า “ด่านกักกันสัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๒) (๙) (๑๐) (๑๑) (๔๐) และ (๔๑) ของข้อ ๒ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตดอนเมือง เขตบางเขน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนนทบุรี

(๙) ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชลบุรี และเขตอำเภอปัตตานี ยะลา สงขลา และยะลาเมือง จังหวัดยะลา

(๑๐) ด่านกักกันสัตว์จะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดจะเชิงเทรา

(๑๑) ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง (ยกเว้นเขตอำเภอปัตตานี ยะลา สงขลา และยะลาเมือง จังหวัดยะลา)

(๔๐) ด่านกักกันสัตว์ชุมพร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ยกเว้นเขตอำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

(๔๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานนานาชาติสมุย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็น (๕๙) ของข้อ ๒ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

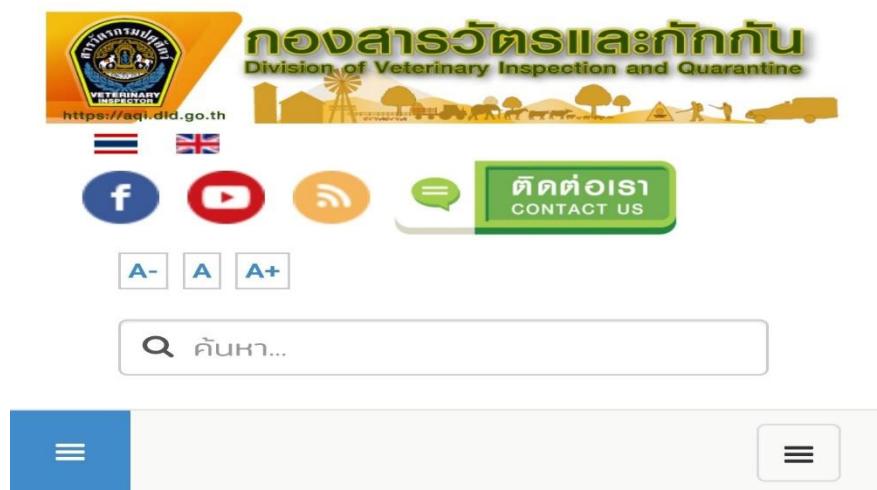
“(๕๙) ด่านกักกันสัตว์ไปรษณีย์กรุงเทพ มีอาณาเขตตามเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สรวิศ รานีโต

อธิบดีกรมปศุสัตว์

การเผยแพร่ผลงาน

ความรู้ ทัศนคติ และ การปฏิบัติ ต่อ¹ มาตรการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกัน² โรคมาพ์โโรคแ/ofrika ในม้า

👤 Super User 📅 13 พฤศจิกายน 2567
📅 สร้างเมื่อ: 13 พฤศจิกายน 2567
🕒 อัปเดตล่าสุดเมื่อ: 13 พฤศจิกายน 2567

<https://aqi.dld.go.th/webnew/index.php/th/organization-menu/research/788-african-horse-sickness>